

COMPENSA

VIENNA INSURANCE GROUP

2026

Tarpinė finansinė ataskaita

Sutrumpintos
2026 m. birželio 30 d.

Bendrovės duomenys

ADB „Compensa Vienna Insurance Group“

Telefonas	+370 5 224 4444
El. paštas	info@compensa.lt
Įmonės kodas	304080146
Buveinės adresas	Ukmergės g. 280, Vilnius, Lietuva

Valdyba

Valdybos pirmininkas	Deividas Raipa
Valdybos narys	Felix Nagode
Valdybos narys	Andri Püvi

Stebėtojų taryba

Stebėtojų tarybos pirmininkas	Harald Riener
Stebėtojų tarybos pirmininko pavaduotojas	Franz Fuchs
Stebėtojų tarybos pirmininko pavaduotojas	Gábor Lehel
Stebėtojų tarybos narys	Kazimierz Paweł Bisek
Stebėtojų tarybos narys	Włodzimierz Wasiak

Auditorius

Uždaroji akcinė bendrovė „PricewaterhouseCoopers“

2026

**Finansinēs
būklēs
ataskaita**

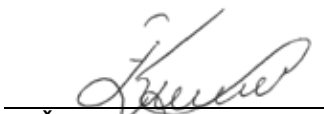

Finansinės būklės ataskaita

		2026 m. birželio 30 d. 2026	2025 m. gruodžio 31 d. 2025
Turtas, tūkst. Eurų	Pastabos		
Pinigai ir pinigų ekvivalentai		13 249	8 885
Finansinės priemonės, vertinamos tikrąja verte pelne (nuostoliuose)	2	4 413	4 454
Finansinės priemonės, vertinamos tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose	3	243 356	228 520
Finansinės priemonės vertinamos amortizuota savikaina	4	22 047	42 015
Investicijos į asocijuotąsias įmones		1 783	1 783
Gautinos sumos		2 683	1 734
Draudimo sutarčių turtas	6	159	723
Perdraudimo sutarčių turtas	6	58 064	46 912
Nekilnojamasis turtas ir įrengimai		1 053	1 285
Kitas turtas		843	976
Prestižas	1	10 726	10 726
Nematerialusis turtas	1	4 971	5 188
Atidėtojo pelno mokesčio turtas		425	739
Naudojimo teisės turtas		3 498	2 672
Iš viso turto		367 270	356 609
Įsipareigojimai			
Draudimo sutarčių įsipareigojimai	6	243 872	230 443
Įsipareigojimai ir kitos mokėtinos sumos		16 390	17 724
Pelno mokesčių įsipareigojimai		1 008	754
Finansiniai įsipareigojimai	7	22 173	21 688
Atidėjiniai		1 634	2 356
Kiti įsipareigojimai		1 329	1 717
Įsipareigojimų iš viso		286 406	274 682
Nuosavas kapitalas			
Kapitalas		35 846	35 846
Riboto naudojimo paskola		4 000	4 000
Privalomasis rezervas		1 880	1 880
Nepaskirstytasis pelnas		48 690	50 052
Tikrosios vertės rezervas		(8 901)	(9 267)
Draudimo / perdraudimo finansinis rezervas		(651)	(583)
Nuosavo kapitalo iš viso		80 864	81 927
Įsipareigojimų ir nuosavo kapitalo iš viso		367 270	356 609

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2026

Bendrujų pajamų ataskaita

Bendrųjų pajamų ataskaita

Tūkst. Eurų	Pastabos	2026 m. birželio 30 d.	2025 m. birželio 30 d.
Draudimo pajamos	8	151 377	143 618
Draudimo paslaugų sąnaudos	8	(132 912)	(125 789)
Draudimo paslaugų rezultatas prieš perdraudimo sutarčių įtaką		18 465	17 829
Perdraudimo sutarčių rezultatas		(10 854)	(8 340)
Draudimo paslaugų rezultatas		7 611	9 489
Palūkanų pajamos, apskaičiuotos naudojant faktinių palūkanų metodą		2 744	2 057
Grynasis realizuotas ir nerealizuotas finansinio turto, vertinamo tikrąja verte pelne (nuostoliuose), pelnas ir nuostoliai		78	(93)
Gryniesi pelnas (nuostoliai) iš tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose vertinamų priemonių, perklasifikuoti į pelną arba nuostolius perleidimo metu		(35)	29
Gryniesi kredito vertės sumažėjimo pelnai (nuostoliai)		20	6
Grynosios užsienio valiutos keitimo pajamos / (sąnaudos)		(5)	(3)
Kitas investicinės veiklos rezultatas		60	87
Investicinės veiklos pajamų iš viso		2 862	2 084
Sudarytų draudimo sutarčių draudimo finansinės sąnaudos		(1 303)	(1 215)
Turimų perdraudimo sutarčių perdraudimo finansinės pajamos		334	335
Grynasis draudimo finansinis rezultatas		(969)	(880)
Asocijuotųjų įmonių rezultatas			
Finansinės sąnaudos		(600)	(594)
Kitos pajamos		416	363
Kitos sąnaudos		(2 775)	(2 613)
Pelnas prieš mokesčius		6 545	7 848
Pelno mokesčio sąnaudos		(1 358)	(1 394)
Rezultatas		5 188	6 454
Kitos bendrosios pajamos			
Straipsniai, kurie vėliau gali būti pergrupuoti į pelną ar nuostolius			
Skolos priemonės, vertinamos tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose		366	1 485
Sudarytų draudimo sutarčių grynasis finansinis rezultatas		(68)	301
Kitos bendrosios pajamos viso		298	1 786
Bendras rezultatas		5 486	8 240

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2026

Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita

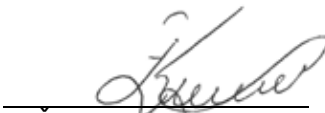

Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita

Tūkst. Eurų	Įstatinis kapitalas	Ribotos paskirties 1 lygio paskola	Akcijų priedai	Tikrosios vertės rezervas	Draudimo / perdraudimo finansinis rezervas	Nepaskirstytasis pelnas	Privalomasis rezervas	Nuosavo kapitalo iš viso
Likutis 2025 m. sausio 1 d.	18 800	4 000	17 046	(11 786)	(1 756)	46 296	1 880	74 479
Ataskaitinių metų pelnas						6 454		6 454
Kitos bendrosios pajamos už metus				1 485	301			1 786
Bendras rezultatas				1 485	301	6 454		8 240
Dividendų mokėjimas						(5 543)		(5 543)
Ribotos paskirties paskolos palūkanos								
Likutis 2025 m. birželio 30 d.	18 800	4 000	17 046	(10 301)	(1 455)	47 207	1 880	77 177
Likutis 2026 m. sausio 1 d.	18 800	4 000	17 046	(9 267)	(583)	50 052	1 880	81 927
Ataskaitinių metų pelnas						5 188		5 188
Kitos bendrosios pajamos už metus				366	(68)			
Bendras rezultatas				366	(68)	5 188		5 486
Dividendų mokėjimas						(6 549)		(6 549)
Ribotos paskirties paskolos palūkanos								
Likutis 2026 m. birželio 30 d.	18 800	4 000	17 046	(8 901)	(651)	48 690	1 880	80 864

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2026

Pinigų srautų ataskaita

Pinigų srautų ataskaita

Tūkst. eurų	Pastabos	2026 m. birželio 30 d.	2025 m. birželis 30 d.
Pagrindinės veiklos pinigų srautai			
Tiesioginio draudimo įmokos		151 345	141 380
Įmokų grąžinimai		(2 037)	(1 542)
Tiesioginio draudimo išmokos		(87 746)	(78 587)
Atgautos išmokos		5 560	6 412
Sumos, gautos pagal perdraudimo sutartis		1 789	5 154
Sumos, išmokėtos pagal perdraudimo sutartis		(23 356)	(17 903)
Apmokėtos veiklos sąnaudos		(36 405)	(34 253)
Įprastos veiklos mokesčiai		(4 612)	(2 087)
Sumos, sumokėtos arba gautos vykdant kitą draudimo veiklą		480	2 215
Sumokėtas pelno mokestis		(825)	(1 204)
Grynieji pagrindinės veiklos pinigų srautai		4 193	19 586
Investicinės veiklos pinigų srautai			
Skolos vertybinių popierių įsigijimas		8 951	15 291
Skolos vertybinių popierių pardavimas		2 970	3 432
Skolos vertybinių popierių įsigijimas		(26 498)	(31 996)
Indėlių įsigijimas		38 400	25 611
Indėlių įsigijimas		(18 900)	(21 100)
Paskolų grąžinimas		422	48
Gautos palūkanos už skolas vertybinius popierius ir paskolas		3 030	2 606
Gauti dividendai			
Sumos, gautos vykdant kitą investicinę veiklą		38	66
Grynieji investicinės veiklos pinigų srautai		8 412	(6 041)
Finansinės veiklos pinigų srautai			
Paskolos palūkanos		(901)	(901)
Ribotos paskolos palūkanų mokėjimai			
Išmokėti dividendai		(6 549)	(5 543)
Su nuoma susiję mokėjimai		(790)	(619)
Grynieji finansinės veiklos pinigų srautai		(8 240)	(7 062)
Grynasis pinigų ir pinigų ekvivalentų padidėjimas / (sumažėjimas)		4 365	6 483
Pinigai ir jų ekvivalentai ataskaitinių metų pradžioje		8 885	8 431
Pinigai ir jų ekvivalentai ataskaitinių metų pabaigoje		13 249	14 914

D. Raipa
Generalinis
direktorius

Ž. Kramarauskaitė
Vyr. buhalterė

L. Petrošienė
Vyr. aktuarė

2026

**Finansinių ataskaitų
aiškinamasis
raštas**

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

1. TRUMPA BENDROVĖS APŽVALGA

ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – Bendrovė) įregistruota 2015 m. rugpjūčio 11 d. Lietuvos Respublikoje.

Bendrovė vykdo draudimo veiklą ir teikia ne gyvybės draudimo paslaugas.

Bendrovės įstatinį kapitalą 2026 m. birželio 30 d. sudarė 188 000 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, kurių vienos akcijos nominalioji vertė yra 100 eurų, ir 17 045 774 eurų akcijų priedai. Visos akcijos yra apmokėtos.

2026 m. birželio 30 d. Bendrovės galutinis patronuojantis subjektas buvo „Vienna Stadtische Versicherungsverein – Vermögensverwaltung“, įmonės registro Nr. FN 333376i, adresas Schottenring 30, o patronuojanti įmonė buvo „Vienna Insurance Group AG“, įmonės registro Nr. FN 75687 f, adresas Schottenring 30, 1010 Viena, Austrija..

Bendrovės centrinė būstinė yra Vilniuje, Lietuvoje.

Draudimo veiklos licencija išduota 2015 m. liepos 30 d. ir išplėsta 2016 m. liepos 28 d. Atsižvelgiant į pasikeitimus teisiniame reguliavime, nuo 2017 m. sausio mėn., pasikeitus teisiniam reguliavimui, rangovų privalomojo civilinės atsakomybės draudimo licencija buvo pakeista į statinio statybos, rekonstrukcijos, remonto, renovacijos (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo statinių tvarkybos darbų ir civilinės atsakomybės draudimo licenciją. Nuo 2017 m. kovo 15 d. buvo papildyta naujomis draudimo rūšimis. Licencija galioja Lietuvos Respublikoje ir visose kitose Europos ekonominės erdvės šalyse. Licencija suteikia teisę Bendrovei vykdyti šių draudimo grupių ar atskirų joms priklausančių rizikų savanoriškojo draudimo pardavimą:

- Draudimo nuo nelaimingų atsitikimų,
- Draudimo ligos atveju,
- Sausumos transporto priemonių (išskyrus geležinkelio transporto priemonių) draudimo,
- Geležinkelio transporto priemonių draudimo,
- Laivų (jūrų ir vidaus vandens) draudimo,
- Vežamų krovinių draudimo,
- Turto draudimo nuo gaisro ir gamtinių jėgų,
- Turto draudimo nuo kitų rizikų,
- Su sausumos transporto priemonių valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimo,
- Su laivų (jūrų ir vidaus vandens) valdymu susijusios civilinės atsakomybės draudimo,
- Bendrosios civilinės atsakomybės draudimo,
- Finansinių nuostolių draudimo,
- Teisinių išlaidų draudimo,
- Pagalbos draudimo,
- Orlaivių draudimo,
- Civilinės atsakomybės, atsirandančios dėl orlaivių naudojimo, draudimo,
- Kredito draudimo,
- Laidavimo draudimo.
- Bendrovė vykdo šių privalomojo draudimo rizikų draudimo pardavimą:
- Statinio statybos techninio priežiūrėtojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimo laidavimo privalomojo draudimo,
- Statinio projektuotojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Biomedicininio tyrimo užsakovo ir pagrindinio tyrėjo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio statybos, rekonstravimo, remonto, atnaujinimo (modernizavimo), griovimo ar kultūros paveldo statinio tvarkomųjų, statybos darbų ir civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Draudimo tarpininkų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

- Geležinkelio įmonių (vežėjų) ir įmonių, kurios naudojami viešąja geležinkelių infrastruktūra, privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Audito įmonių privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Antstolių profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Notarų profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Statinio projekto (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Sveikatos priežiūros įstaigų civilinės atsakomybės už pacientams padarytą žalą privalomojo draudimo,
- Turto arba verslo vertinimo įmonės ir nepriklausomo turto ar verslo vertintojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Licencijuoto asmens civilinės atsakomybės už kitiems asmenims padarytą žalą nustatant nekilnojamųjų daiktų kadastro duomenis privalomojo draudimo,
- Bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant fizinių asmenų bankroto procedūras privalomojo draudimo,
- Bankroto administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės atliekant įmonių bankroto procedūras privalomojo draudimo,
- Restruktūrizavimo administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,
- Konsulinių pareigūnų, atliekančių notarinius veiksmus, privalomojo civilinės atsakomybės draudimo,
- Advokatų profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo.
- Statinio (jo dalies) ekspertizės rangovo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo,

Bendrovė turi filialus Rygoje adresu: Vienības gatve 87h, Latvija, ir Taline adresu: Maakri19/1, Talinas 10145.

2026 m. birželio 30 d. Bendrovė neturėjo patronuojamųjų įmonių.

Tarpinės finansinės ataskaitos parengtos 2026 m. birželio 30 d.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

TARPINIŲ FINANSINIŲ ATASKAITŲ PARENGIMO PAGRINDAS

ATITIKTIES PAREIŠKIMAS

Apskaitos principai nuosekliai taikyti visiems šiose finansinėse ataskaitose pateiktiems ataskaitiniams laikotarpiams.

FINANSINIŲ ATASKAITŲ PARENGIMO PAGRINDAS

Šios sutrumpintos ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ tarpinės finansinės ataskaitos už šešis mėnesius, pasibaigusius 2026 m. birželio 30 d., buvo parengtos pagal Europos Sąjungos priimtą TAS 34 „Tarpinė finansinė atskaitomybė“. Jas reikėtų skaityti kartu su bendrovės finansinėmis ataskaitomis už metus, pasibaigusius 2025 m. gruodžio 31 d.

Atskirų draudimo rūšių žalų dažniui ir dydžiui gali turėti įtakos sezoniniai veiksniai, tačiau per šešių mėnesių laikotarpį, pasibaigusį 2026 m. birželio 30 d., sezoniškumas neturėjo reikšmingos įtakos Bendrovės finansinei būklei ar veiklos rezultatams.

FUNKCINĖ IR PATEIKIMO VALIUTA

Šios tarpinės finansinės ataskaitos yra pateikiamos eurai (nebent nurodyta kitaip), kuri yra Bendrovės funkcinė valiuta. Sumos suapvalintos ir, jei nenurodyta kitaip, pateikiamos tūkstančiais eurų (tūkst. eurų). Tačiau skaičiavimai atliekami naudojant tikslias sumas, todėl gali atsirasti apvalinimo skirtumų.

VERTINIMO PAGRINDAS

Tarpinės finansinės ataskaitos yra parengtos istorinės savikainos pagrindu, išskyrus finansinį turtą, vertinamą tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose arba pelne (nuostoliuose).

SPRENDIMŲ IR ĮVERTINIMŲ NAUDOJIMAS

Rengdama šias tarpines finansines ataskaitas, vadovybė priėmė sprendimus, įvertinimus ir prielaidas, kurios daro įtaką apskaitos principų taikymui ir pateiktoms turto, įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų sumoms.

Įvertinimai ir su jais susijusios prielaidos yra pagrįsti istorine patirtimi ir kitais veiksniais, kurie atitinka esamas sąlygas ir kurių rezultatų pagrindu yra daroma išvada dėl turto ir įsipareigojimų apskaitinių verčių, apie kurias negalima spręsti iš kitų šaltinių. Nors įvertinimai grindžiami vadovybės turima informacija, faktiniai rezultatai gali skirtis nuo apskaičiavimų.

Įvertinimai ir juos pagrindžiančios prielaidos yra nuolat peržiūrimi. Apskaitinių įvertinimų pakeitimai pripažįstami tais metais, kuriais įvertinimas yra peržiūrimas, jeigu pakeitimas turi įtakos tik tiems metams, arba pakeitimo ir vėlesniais metais, jeigu pakeitimas turi įtakos tiek pakeitimo, tiek vėlesniems metams.

Siekdama supaprastinti draudimo sutarčių vertinimą, Bendrovė taiko įmokų paskirstymo metodą (angl. *Premium Allocation Approach, PAA*). Tačiau, vertindama patirtų žalų įsipareigojimus, Bendrovė atsižvelgia į visą pagrįstą ir patvirtinamą informaciją, kurią galima gauti be nereikalingų sąnaudų ar pastangų. Ši informacija apima tiek vidaus, tiek išorės istorinius duomenis apie žalų dydžius ir kitus vertinimo komponentus, atnaujintus atsižvelgiant į dabartinius lūkesčius dėl būsimų įvykių. Kaip diskontavimo normas bendrovė taiko Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EDPPI) nerizikingas palūkanų normas, pakoreguotas nelikvidumo priedu. Rizikos korekcija pagal nefinansinę riziką nustatoma siekiant atspindėti kompensaciją, kurios Bendrovė reikalautų už nefinansinės rizikos prisiėmimą, ir jos vengimo rizikuoti laipsnį.

REIKŠMINGI ĮVERTINIMAI

Vertinant atitinkamo finansinio turto vertės sumažėjimo nuostolius pagal 9-ąją TFAS, reikalauja reikšmingų vadovybės sprendimų, visų pirma dėl būsimųjų pinigų srautų sumos ir laikotarpių įvertinimo nustatant vertės sumažėjimo nuostolius ir dėl reikšmingo kredito rizikos padidėjimo įvertinimo. Šiuos įvertinimus lemia modeliuojamų tikėtinų kredito nuostolių scenarijų rezultatai ir atitinkami įvesties duomenys.

Prestižo vertės sumažėjimas tikrinamas kartą per metus. Šios srities įvėrciai visų pirma susiję su prognozuojamomis pinigų kuriančių vienetų (PKV) prognozuojamais pinigų srautais, kuriomis grindžiami skaičiavimai, ir konkrečiais parametrais, visų pirma augimo ir diskonto normomis,

Finansinio turto, kuriuo neprekiuojama aktyviosiose rinkose, tikrajai vertei apskaičiuoti taikomi tinkami vertinimo metodai.

Taikomos prielaidos grindžiamos ataskaitinio laikotarpio pabaigos dieną turimais rinkos duomenimis. Tikrajai vertei nustatyti Bendrovė taikė diskontuotų pinigų srautų metodus, grindžiamus atitinkamais palūkanų normų modeliais.

TIKROSIOS VERTĖS NUSTATYMAS

Daugelyje Bendrovės apskaitos principų ir atskleidimų reikalaujama nustatyti tiek finansinio, tiek nefinansinio turto ir įsipareigojimų tikrąją vertę.

Bendrovėje yra įdiegta tikrosios vertės nustatymo kontrolės sistema. Bendrovėje veikia vertinimo komanda, atsakinga už visų reikšmingų tikrosios vertės vertinimų, įskaitant 3 lygio tikrąją vertę, priežiūrą. Komanda yra tiesiogiai atskaitinga finansų direktoriui. Vertinimo komanda reguliariai peržiūri reikšmingus nestebimus įvesties duomenis ir vertinimo koregavimus. Jeigu tikrajai vertei nustatyti naudojami trečiųjų šalių duomenys, tokie kaip brokerių kotiruotės ar kainodaros paslaugų duomenys, vertinimo komanda įvertina iš trečiųjų šalių gautą informaciją, siekdama pagrįsti, kad šie vertinimai atitinka TFAS ES reikalavimus, įskaitant jų priskyrimo atitinkamam tikrosios vertės hierarchijos lygiui pagrįstumą.

Nustatydamą turto ar įsipareigojimo tikrąją vertę, Bendrovė kiek įmanoma naudoja stebimus rinkos duomenis. Tikrosios vertės skirstomos į skirtingus tikrosios vertės hierarchijos lygius pagal vertinimo metoduose naudojamus įvesties duomenis, kaip nurodyta toliau:

- 1 lygis: aktyviosiose tokio paties turto arba įsipareigojimų rinkose kotiruojamos kainos (nepakoreguotos).
- 2 lygis: kiti kintamieji, išskyrus į 1 lygį įtrauktas kotiruojamas turto arba įsipareigojimų kainas, kurie stebimi tiesiogiai (t. y. kaip kainos) arba netiesiogiai (t. y. išvesti iš kainų).
- 3 lygis: įvesties duomenys, kurie nėra pagrįsti stebimais rinkos duomenimis (nestebimi įvesties duomenys).

Taikomi vertinimo metodai gali apimti diskontuotų pinigų srautų modelius, pasirinkimo sandorių (opcionų) kainodaros modelius (pvz., Black–Scholes) ar kitus rinkos principais pagrįstus modelius. Šiuose modeliuose naudojami įvesties duomenys paprastai apima stebimus rinkos duomenis, tokius kaip palūkanų normos, pajamingumo ir apsikeitimo sandorių (swap) kreivės, kredito maržos, užsienio valiutų kursai, numanomas kintamumas ir palyginamų finansinių priemonių kainos. Kai tik įmanoma, maksimaliai naudojami stebimi įvesties duomenys.

Jei įvesties duomenys, naudojami nustatant turto ar įsipareigojimo tikrąją vertę, patenka į skirtingus tikrosios vertės hierarchijos lygius, visa tikroji vertė priskiriama tam pačiam tikrosios vertės hierarchijos lygiui kaip ir žemiausio lygio įvesties duomenys, kurie yra reikšmingi visam vertinimui.

Bendrovė pripažįsta perklasifikavimus tarp tikrosios vertės hierarchijos lygių ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, kuriuo įvyko pokytis

.

UŽSIENIO VALIUTA

Operacijos užsienio valiuta apskaitoje pripažįstamos atitinkamos šalies funkcinė valiuta pagal operacijos atlikimo dienos kursu Europos Centrinio Banko skelbiamą euro ir užsienio valiutos santykį. Piniginis turtas ir įsipareigojimai, įvertinti užsienio valiuta, konvertuojami į funkcinę valiutą pagal ataskaitinio laikotarpio pabaigoje Europos Centrinio Banko nustatytą valiutos kursą.

Pajamos ir sąnaudos dėl valiutos kurso pasikeitimo, konvertuojant turtą ar įsipareigojimus į eurus, įtraukiamos į bendrųjų pajamų ataskaitą tuo laikotarpiu, kuriuo jie susidaro.

2. REIKŠMINGI APSKAITOS PRINCIPAI

Toliau aptariamos pagrindinės prielaidos dėl būsimų laikotarpių ir kiti pagrindiniai vertinimo neapibrėžtumo šaltiniai ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, dėl kurių yra reikšminga rizika, kad per kitus finansinius metus bus reikšmingai pasikeistų turto ir įsipareigojimų balansinės vertės. Bendrovė savo prielaidas ir įvertinimus grindė finansinių ataskaitų rengimo metu turima informacija ir prielaidomis. Tačiau esamos aplinkybės ir prielaidos apie būsimus pokyčius gali pasikeisti dėl rinkos pokyčių ar atsiradusių aplinkybių, kurių Bendrovė negali kontroliuoti. Tokie pokyčiai įtraukiami į prielaidas, kai jie įvyksta.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARTYS

Sutartys, pagal kurias Bendrovė prisiima reikšmingą draudimo riziką iš kitos šalies (draudėjo) sutikdama padengti draudėjo nuostolius tuo atveju, jeigu nurodytas neapibrėžtas būsimas įvykis (draudžiamasis įvykis) darytų neigiamą įtaką draudėjui, klasifikuojamos kaip draudimo sutartys. Visos Bendrovės sudarytos sutartys priskiriamos ne gyvybės draudimo sutartims, nes Bendrovė nėra sudariusi jokių investicinių sutarčių. Draudimo sutarčių klasifikavimo pagrindą sudaro draudimo rizikos perleidimo esmė.

Bendrovė detalizuoja informaciją, kad atskleistų pagrindines produktų linijas pagal prisiimamos draudimo rizikos esmę, t. y. medicininių išlaidų draudimas, asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (TPVCAPD), savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO), jūrinių rizikų draudimas, turto draudimas, bendrosios civilinės atsakomybės draudimas, laidavimo ir kitų finansinių nuostolių draudimas. Šis suskirstymas nustatytas atsižvelgiant į Bendrovės valdymo modelį.

Vykdydama įprastinę veiklą, Bendrovė perdraudžia dalį prisiimtą riziką, siekdama apriboti galimus grynuosius nuostolius. Turtas, įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos pagal perduotas perdraudimo sutartis pateikiami atskirai nuo susijusio turto, įsipareigojimų, pajamų ir sąnaudų pagal susijusias draudimo sutartis.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARČIŲ VERTINIMAS

Vertinimo tikslais draudimo sutartys yra grupuojamos į draudimo sutarčių grupes atsižvelgiant į šiuos tris lygius:

- Portfelis – kartu valdomos panašios rizikos sutartys.
- Pelningumas – sutartys, priklausančios tai pačiai pelningumo grupei.
- Kohortos – sutartys, kurių sudarymo datos skiriasi ne daugiau negu vieneriais metais.

Vertinant draudimo sutartis atsižvelgiama tik į pinigų srautus, patenkančius į draudimo sutarties ribą. Bendrovė nustato draudimo sutarties ribą, kai ji negali priversti draudėjo mokėti draudimo įmokas arba kai Bendrovė turi reikšmingą įsipareigojimą teikti draudimo sutarties paslaugas draudėjui. Reikšmingas įsipareigojimas baigiasi, kai Bendrovė turi praktinę galimybę iš naujo įvertinti konkretaus draudėjo riziką ir pagal tai nustatyti kainą, kuri visiškai atspindi šią riziką.

Turimų perdraudimo sutarčių atveju pinigų srautai patenka į sutarties ribą, jei jie kyla iš esminių teisių ir įsipareigojimų, egzistuojančių per ataskaitinį laikotarpį, kai Bendrovė privalo mokėti sumas perdraudikui arba turi materialinę teisę gauti paslaugas iš perdraudiko. Esminė teisė gauti paslaugas iš perdraudiko nustoja galioti, kai perdraudikas:

- turi praktinę galimybę iš naujo įvertinti perduotą riziką ir gali nustatyti kainą arba išmokų dydį, kuris visiškai atitinka iš naujo įvertintą riziką; arba
- turi materialinę teisę nutraukti draudimo sutartį.

LIKUSIOS DRAUDIMO APSAUGOS ĮSIPAREIGOJIMAS

Bendrasis vertinimo modelis (angl. *General Measurement Model, GMM*) – tai bendrasis modelis pagal 17-ąją TFAS, taikomas draudimo sutarčių ir perdraudimo sutarčių įsipareigojimams vertinti. Pagal 17-ąją TFAS subjektai gali pasirinkti vertinti draudimo sutarčių ar turimų perdraudimo sutarčių likusį draudimo apsaugos įsipareigojimą (angl. *Liability for Remaining Coverage, LRC*) taikydami supaprastintą vertinimo modelį – įmokų paskirstymo metodą (PAA). Šis vertinimo metodas gali būti taikomas sutartims, kurių draudimo laikotarpis yra vieneri metai ar trumpesnis, arba sutartims su tolygiai pasiskirsčiusiais ir gerai nuspėjamais būsimaisiais pinigų srautais, dėl ko subjektas gali pagrįstai tikėtis, kad LRC vertinimas taikant PAA reikšmingai nesiskirs nuo vertinimo, gauto taikant bendrąjį vertinimo modelį (GMM). Įvertinusi PAA taikymo tinkamumą visoms draudimo sutarčių grupėms ir turimų perdraudimo sutarčių grupėms, Bendrovė taiko

įmokų paskirstymo metodą (PAA), kad supaprastintų draudimo sutarčių grupių ir turimų perdraudimo sutarčių grupių vertinimą.

Taikant PAA metodą, likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas yra lygus gautai neuždirbtai įmokai, atėmus draudimo sutarties įsigijimo sąnaudas, todėl PAA iš esmės yra panašus į ankstesnį Bendrovės apskaitos būdą pagal 4-ąjį TFAS. Sutarčių, kurios vertinamos taikant PAA metodą, draudimo pajamos pripažįstamos atsižvelgiant į tikėtiną įmokų sumą, proporcingai per visą paslaugų teikimo laikotarpį. Draudimo įsigijimo pinigų srautai susidaro dėl draudimo sutarčių grupės pardavimo, vertinimo ir sudarymo išlaidų ir yra tiesiogiai priskirtini draudimo sutarčių portfeliui, kuriam priklauso grupė.

Bendrovė naudoja sistemiską ir racionalų metodą draudimo įsigijimo pinigų srautams, tiesiogiai priskirtiniams draudimo sutarčių grupei, paskirstyti. Jeigu draudimo įsigijimo pinigų srautai buvo sumokėti arba patirti iki susijusios draudimo sutarčių grupės pripažinimo finansinės būklės ataskaitoje, pripažįstamas atskiras draudimo įsigijimo pinigų srautų turtas. Draudimo įsigijimo pinigų srautų turto pripažinimas finansinės būklės ataskaitoje nutraukiamas, kai draudimo įsigijimo pinigų srautai įtraukiami į susijusios draudimo sutarčių grupės pirminį vertinimą.

Jei bet kuriuo draudimo laikotarpio metu faktai ir aplinkybės rodo, kad draudimo sutarčių grupė yra nuostolinga, Bendrovė, remdamasi dabartiniais vykdymo pinigų srautų vertinimais, padidina likusios draudimo apsaugos įsipareigojimus pagal nuostolių komponentus suma, kuri viršija likusios draudimo apsaugos įsipareigojimų balansinę vertę.

PATIRTŲ ŽALŲ ĮSIPAREIGOJIMAS

Patirtų žalų įsipareigojimui vertinti Bendrovė taiko įvairius standartinius aktuarinius žalų prognozavimo metodus, pavyzdžiui, „Chain Ladder“ ir „Bornhuetter-Ferguson“ metodus.

Pagrindinė prielaida, kuria grindžiami šie metodai, yra ta, kad Bendrovės žalų vystymasis praeityje gali būti naudojamas prognozuojant būsimas žalų tendencijas, taigi ir galutines žalų sąnaudas. Šie metodai ekstrapoluoja apmokėtų ir patirtų žalų kaitą, remdamiesi kaita praėjusiais metais ir tikėtinais nuostolių rodikliais. Istorinė žalų kaita daugiausia analizuojama pagal draudiminio įvykio metus, bet taip pat gali būti analizuojama pagal geografines sritis, draudimo rizikas ir žalų tipus. Didelės žalos paprastai vertinamos atskirai, rezervuojant jas žalų suregulavimo specialistų nustatyta nuostolių įverčių nominaliąja verte arba atskirai prognozuojant, kad būtų atspindėta jų būsima kaita. Paprastai, žalų infliacijos ar nuostolingumo prielaidos nmodeliuojamos atskirai. Vietoj to naudojamos prielaidos, numanomos istoriniuose žalų kaitos duomenyse, kuriais grindžiamos prognozės. Siekiant įvertinti, koku mastu praeities tendencijos gali būti netaikomos ateityje (pavyzdžiui, siekiant atspindėti vienkartinis įvykius, išorinių ar rinkos veiksnių, tokių kaip nusistovėjusi praktika apie žalų atlyginimą, ekonominės sąlygos, žalų infliacija, teismų sprendimai ir teisės aktai, taip pat vidinių veiksnių, tokių kaip draudiminio portfelio sudėtis, draudimo sutarčių ypatybės ar žalų suregulavimo procesai, pokyčius), naudojamas papildomas kokybinis vertinimas, leidžiantis apskaičiuoti galutines žalų sąnaudas, kurios yra labiausiai tikėtinas įvertis (pasvertas tikimybiškai), atsižvelgiant į susijusius neapibrėžtumus.

Bendrovė taip pat turi teisę kreiptis į trečiąsias šalis dėl kai kurių ar visų sąnaudų apmokėjimo. Likutinio turto ir subrogacijos susigražintų lėšų įverčiai netiesiogiai įtraukiami vertinant galutines žalų sąnaudas.

Vadovaudamasi 17-ojo TFAS principais, vertindama patirtų žalų įsipareigojimus, Bendrovė diskontuoja pinigų srautus, kurie, tikimasi, atsiras praėjus daugiau nei vieniems metams nuo žalos atsiradimo dienos, ir įtraukia tiesioginę rizikos korekciją pagal nefinansinę riziką.

DISKONTO NORMOS

Draudimo sutarčių įsipareigojimai apskaičiuojami diskontuojant numatomus būsimus pinigų srautus nerizikinga palūkanų norma, naudojant metines neatidėliotinas euro palūkanų normų kreivę ir pridėdant nelikvidumo korekciją. Nerizikingos palūkanų normos – EDPPI bazinė nerizikinga palūkanų norma (t. y. apsikeitimo sandorių palūkanų normos, jei jos neprieinamos – vyriausybės obligacijų palūkanų normos). Jei reikia, atliekama ekstrapoliacija naudojant „Smith-Wilson“ metodą. Nelikvidumo korekcija (angl. *Illiquidity Adjustment, IA*) apskaičiuojama panašiai kaip EDPPI bazinės nerizikingos palūkanų normos kintamumo korekcija. Atitinkamos nerizikingų palūkanų normų terminų struktūros nelikvidumo korekcija grindžiama pagal riziką pakoreguotos palūkanų normos, kuri gali būti uždirbama iš orientacinio

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

portfelio (obligacijų, paskolų, pakeitimo vertybiniais popieriais priemonių), ir bazinių nerizikingų palūkanų normų skirtumu.

RIZIKOS KOREKCIJA PAGAL NEFINANSINĘ RIZIKĄ

Rizikos korekcija pagal nefinansinę riziką yra apibrėžiama kaip kompensacija, kurios Bendrovė reikalauja už neapibrėžtumo prisiėmimą dėl draudimo sutarčių grupių pinigų srautų sumos ir jų laiko. Rizikos korekcija atspindi sumą, kurią draudikas racionaliai sumokėtų, siekiant pašalinti neapibrėžtumą dėl to, kad, būsimi pinigų srautai viršys tikėtiną vertę.

Bendrovė įvertino rizikos korekciją taikydama kapitalo kainos metodą pagal 71-ąjį procentilį. Tai reiškia, kad Bendrovė įvertino neapibrėžtumą visoms produktų linijoms (kaip kompensacijos, kurios ji reikalauja, kad prisiimtų nefinansinę riziką) kaip lygų 71-ajam procentiliui atėmus būsimųjų pinigų srautų apskaičiuotą tikimybių pasiskirstymo vidurkį. Bendrovė atliko nefinansinės rizikos būsimųjų pinigų srautų tikimybių pasiskirstymo simuliaciją ir įtraukė nefinansinės rizikos sumą į galutinę imtį ir ją išreiškė procentiliu.

Finansinių ataskaitų tikslais Bendrovė rizikos korekcijos pagal nefinansinę riziką pokyčius skaido į draudimo paslaugos komponentą ir draudimo finansinį komponentą.

Bendrovė rizikos korekcijos pagal nefinansinę riziką pokyčius skaido į finansinę ir nefinansinę dalį. Nefinansinė dalis yra draudimo paslaugų rezultato dalis, o finansinė dalis yra draudimo finansinio rezultato, taip pat kitų bendrųjų pajamų dalis. Draudimo finansinio rezultato dalis nustatoma remiantis užfiksuotomis diskonto normomis ir skirtumu tarp užfiksuotų ir dabartinių normų, pripažįstama kitose bendrosiose pajamose.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Toliau pateikiami pagal 17-ąją TFAS priimti metodai.

	Galimi metodai pagal 17-ąją TFAS	Taikomas metodas
Įmokų paskirstymo metodo (PAA) tinkamumas	Atsižvelgiant į nustatytus kriterijus, PAA gali būti taikomas kaip supaprastintas 17-ojo TFAS bendrojo modelio metodas.	Didžiosios dalies Bendrovės portfelio draudimo apsaugos laikotarpis yra vieneri metai arba trumpesnis, todėl automatiškai atitinka PAA reikalavimus. Dalies portfelio (pvz., laidavimo draudimo) draudimo sutarčių draudimo laikotarpis yra ilgesnis nei vieneri metai. Kadangi vertinant likusios draudimo apsaugos įsipareigojimą nėra reikšmingų skirtumų tarp PAA ir bendrojo modelio (GMM), todėl nuspręsta, kad visas Bendrovės portfelis atitinka PAA reikalavimus.
Sudarytų draudimo sutarčių draudimo įsigijimo pinigų srautai	Jeigu visų grupėje esančių sutarčių draudimo laikotarpis yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, draudimo įsigijimo pinigų srautai gali būti įtraukiami į sąnaudas, kai jie patiriami, arba sistemišku ir racionaliu metodu paskirstomi draudimo sutarčių grupėms ir vėliau amortizuojami per susijusios grupės draudimo apsaugos laikotarpį. Grupių, kuriose yra ilgesnių nei vienerių metų sutarčių, draudimo įsigijimo pinigų srautai turi būti priskiriami susijusioms draudimo sutarčių grupėms ir amortizuojami per susijusios grupės draudimo apsaugos laikotarpį.	Siekdama nuoseklumo, Bendrovė amortizuoja draudimo įsigijimo pinigų srautus, priskirtus susijusioms draudimo sutarčių grupėms, per visų susijusių grupių draudimo apsaugos laikotarpį, nepriklausomai nuo jų draudimo apsaugos laikotarpio.
Likusios draudimo apsaugos įsipareigojimas (LRC), pakoreguotas pagal finansinę riziką ir pinigų laiko vertę	Jeigu nėra reikšmingo finansavimo komponento, susijusio su LRC, arba jei laikotarpis tarp kiekvienos paslaugų dalies suteikimo ir susijusios įmokos mokėjimo datos yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, subjektas neprivalo atlikti LRC palūkanų kaupimo korekcijos.	Bendrovė taiko supaprastintą PAA metodą, todėl LRC atveju nėra korekcijų, susijusių su palūkanų kaupimu.
Patirtų žalų įsipareigojimas (LIC), pakoreguotas pagal pinigų laiko vertę	Jeigu tikimasi, kad išmokos bus išmokėtos per vienerius metus nuo žalos atsiradimo dienos, šių sumų nereikia koreguoti pagal pinigų laiko vertę.	Visų draudimo grupių LIC koreguojamas pagal pinigų laiko vertę.
Draudimo finansinės pajamos ir sąnaudos	Yra galimybė išskaidyti dalį LIC pokyčių, atsirandančių dėl diskonto normų pokyčių, ir pateikti juos kitas bendrąsias pajamas (OCI).	Visų draudimo grupių atveju diskonto normų pokyčių poveikis LIC bus įtrauktas į kitas bendrąsias pajamas (OCI), atsižvelgiant į didžiosios dalies turto, kuriuo dengiami draudimo įsipareigojimai, apskaitą.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

INFORMACIJOS PATEIKIMAS IR ATSKLEIDIMAS

Visos iš sutarčių portfelio kylančios teisės ir įsipareigojimai pateikiami grynąja verte draudimo įsipareigojimuose. Pelno (nuostolių) ataskaitoje ir kitose bendrosiose pajamose pripažįstamos sumos skirstomos į:

- draudimo paslaugų rezultatą, kurį sudaro draudimo pajamos ir draudimo paslaugų sąnaudos,
- draudimo finansines pajamas ir sąnaudas.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO PASLAUGŲ REZULTATAS

Sutarčių, kurios vertinamos taikant PAA metodą, draudimo pajamos pripažįstamos atsižvelgiant į tikėtiną įmokų sumą, proporcingai paskirstant per visą paslaugų teikimo laikotarpį.

Bendrovė savo turimų perdraudimo sutarčių grupės perdraudimo turtą vertina taikydama tuos pačius principus kaip ir sudarytoms draudimo sutartims. Tačiau metodas yra pritaikomas pagal turimų perdraudimo sutarčių ypatumus, jei jie skiriasi nuo sudarytų draudimo sutarčių, pavyzdžiui, sąnaudų susidarymą arba sąnaudų, o ne pajamų mažinimą, ir koreguojamas pagal perdraudiko prievolių neįvykdymo riziką. Perdraudiko prievolių neįvykdymo rizikos poveikis įvertinamas kiekvieną finansinių ataskaitų dieną, o prievolių neįvykdymo rizikos pokyčių poveikis pripažįstamas perdraudimo paslaugų rezultato pelnu arba nuostoliais.

Administracinės sąnaudos, tiesiogiai susijusios su sutarčių vykdymu, pelno (nuostolių) ataskaitoje pripažįstamos kaip draudimo paslaugų sąnaudos tuo metu, kai jos patiriamos. Išlaidos, atitinkančios įsigijimo sąnaudų apibrėžimą, yra atidedamos. Išlaidos, tiesiogiai nesusijusios su sutarčių vykdymu, pateikiamos kaip kitos veiklos sąnaudos.

DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO FINANSINĖS PAJAMOS IR SĄNAUDOS

Draudimo ir perdraudimo finansinės pajamos arba sąnaudos apima draudimo ir perdraudimo sutarčių grupių apskaitinės vertės pokytį, kuris atsiranda dėl:

- pinigų laiko vertės poveikio ir pinigų laiko vertės pokyčių ir
- finansinės rizikos poveikio ir finansinės rizikos pokyčių.

Bendrovė draudimo ir perdraudimo finansines pajamas arba sąnaudas, susijusias su draudimo ir perdraudimo sutartimis, išskaido į pelne (nuostoliuose) ir kitose bendrosiose pajamose pripažįstamas dalis. Draudimo finansinio rezultato dalis nustatoma remiantis užfiksuotomis diskonto normomis, o rinkos palūkanų normų pokyčių įtaka draudimo turto ir įsipareigojimų vertei pripažįstama kitose bendrosiose pajamose, siekiant sumažinti apskaitos neatitikimus tarp finansinio turto ir draudimo turto bei įsipareigojimų apskaitos. Bendrovės finansinis turtas, kuriuo dengiami draudimo portfeliai, vertinamas tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose.

KITOS PAJAMOS IR SĄNAUDOS

Kitas pajamas ir sąnaudas sudaro pajamos bei sąnaudos, susijusios su kita nei draudimo, gaunamo ar perduodamo perdraudimo arba investavimo veikla.

Kitos pajamos apima pajamas, uždirbtas suteikus paslaugas, nesusijusias su draudimo veikla, pavyzdžiui:

- palūkanų pajamas, nesusijusias su investicine veikla (pvz., palūkanos už banko sąskaitose laikomas lėšas);
- pajamas iš valiutos konvertavimo ir valiutų kursų pokyčių, nesusijusias su investicine veikla;
- pelną iš finansinių ataskaitų pozicijų, nesusijusių su investicine veikla, vertės perskaičiavimo;
- kitas panašaus pobūdžio pajamas, nepriskirtas kitoms pajamų kategorijoms.

Sąnaudos pripažįstamos vadovaujantis kaupimo ir palyginimo principais tuo ataskaitiniu laikotarpiu, kuriuo uždirbamos su jomis susijusios pajamos, neatsižvelgiant į pinigų išleidimo laiką. Sąnaudomis pripažįstoma tik ta ataskaitinio ir ankstesnių laikotarpių išlaidų dalis, kuri tenka per ataskaitinį laikotarpį uždirbtoms pajamoms.

Kitas sąnaudas sudaro sąnaudos, susijusios su kito turto pardavimu, neleidžiami atskaitymai mokesčių tikslais, nurašyto turto sąnaudos, palūkanų sąnaudos, valiutų kursų nuostoliai ir kitos panašios sąnaudos.

Kitos pajamos taip pat apima pajamas iš Bendrovės kito turto pardavimo ir pajamas už paslaugas, suteiktas pagal kitas sutartis.

MOKESČIAI

Pelno mokestį sudaro einamasis ir atidėtas mokestis.

Einamasis pelno mokestis yra apskaičiuotas nuo metų apmokestinamojo rezultato, taikant galiojančius ir taikomus finansinės būklės ataskaitos sudarymo dieną tarifus. Apmokestinamasis pelnas skiriasi nuo pelno, pateikto pelne (nuostoliuose), nes jis neapima pajamų ar sąnaudų straipsnių, kurie kitais metais yra apmokestinami ar įskaitomi, ir neapima straipsnių, kurie niekada nebus apmokestinami ar įskaitomi. 2026 m. Bendrovei taikomas pelno mokesčio tarifas yra 17 proc. Lietuvoje, 2025 metais buvo taikomas 16% tarifas. Latvijoje pelno mokesčio tarifas skaičiuojamas pagal Latvijoje galiojančius įstatymus. Estijoje skaičiuojamas pagal Estijoje galiojančius įstatymus. Abiejose šalyse buvo apskaičiuoti mokesčiai nuo planuojamų išmokėti dividendų.

Atidėtas mokestis apskaičiuojamas atsižvelgiant į laikinus skirtumus tarp turto ir įsipareigojimų sumų finansinėse ataskaitose bei jų verčių mokesčių tikslais. Atidėtojo mokesčio suma priklauso nuo numatomo turto panaudojimo ir įsipareigojimų padengimo ateityje bei numatomų tada galiosiančių mokesčių tarifų.

Atidėtojo pelno mokesčio turtas yra pripažįstamas tik tuomet, kai tikimasi, kad ateityje Bendrovė turės pakankamai pelno, kuris leis panaudoti atidėtojo pelno mokesčio turtą.

Bendrovė apskaičiuoja ir apskaito pelno mokestį vadovaudamasi galiojančia finansinių ataskaitų sudarymo dieną pelno mokesčio norma ir galiojančiais mokestinės apskaitos principais.

Pagrindiniai Bendrovės mokamų kitų mokesčių tarifai:

- priežiūros tarnybos išlaikymo mokestis, mokamas nuo bendrų pasirašytų įmokų Estijoje ir Lietuvoje ir nuo gautų įmokų Latvijoje:
 - Lietuva: 0,234 %,
 - Latvija: 0,184 %, TVPCAD 0,13 %,
 - Estija: 0,097 %.
- Transporto priemonių draudikų biuro narystės mokestis, mokamas nuo transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įmokų: Be žemiau pateikto mokesčio, nuo 2024 m. gegužės mėn. Lietuvos Vyriausybė pridėjo papildomą 1% mokestį nuo visų išduodamų polisų.
 - Lietuva: 1,75 %,
 - Latvija: 2 % ir 0,39 euro nuo kiekvienos draudimo sutarties, fiksuotas mėnesinis mokestis 4 291 eurai,
 - Estija: 3 %, fiksuotas mėnesinis mokestis 3 000 eurų.
- socialinio draudimo įmokos, mokamos nuo darbuotojams priskaičiuotų su darbo santykiais susijusių pajamų:
 - Lietuva: 1,77 %,
 - Latvija: 23,59 %,
 - Estija: 33,8 %.

2022 m. gruodžio 14 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Direktyvą (ES) 2022/2523, kuria įgyvendinamos EBPO GloBE taisyklės pagal BEPS iniciatyvos antrąjį ramstį (Pillar Two). Direktyva nustato minimalų 15 proc. efektyvų pelno mokesčio tarifą tarptautinių įmonių grupėms, kurių konsoliduotos metinės pajamos viršija 750 mln. eurų, ir taikoma nuo 2024 m. sausio 1 d.

Bendrovė yra grupės dalis, kuri atitinka Direktyvoje nustatytus kriterijus, nes jos konsoliduotos metinės pajamos viršija 750 mln. eurų. Baltijos šalys yra įgyvendinusios šią direktyvą. Jei nacionalinis papildomas mokestis netaikomas, papildomas mokestis gali būti mokamas kitose jurisdikcijose pagal IIR arba UTPR taisykles.

Bendrovė įvertino galimą su Pillar Two susijusią mokestinę riziką ir, remiantis 2026 m. vertinimu 2026 m., įskaitant vertinimus šalies lygmeniu kartu su kitomis Vienna Insurance Group (VIG) grupės įmonėmis, papildomo mokesčio prievolė nenustatyta. Bendrovė toliau stebi teisės aktų įgyvendinimą ir galimą poveikį ateityje.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

NEMATERIALUSIS TURTAS

Nematerialiajam turtui priskiriamas identifikuojamas nepiniginis turtas, neturintis materialios formos, kuriuo Bendrovė disponuoja ir naudoja tikėdamasi gauti tiesioginės ir netiesioginės ekonominės naudos.

Nematerialiojo turto eksploatavimo ir kitos išlaidos priskiriamos to ataskaitinio laikotarpio, kuriuo jos buvo patirtos, sąnaudoms. Nematerialiojo turto vertės sumažėjimo, turto nurašymo nuostoliai priskiriami Bendrovės veiklos sąnaudoms.

Nematerialusis turtas yra apskaitomas įsigijimo savikaina, atskaičius amortizaciją ir vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Amortizacija yra skaičiuojama taikant tiesiogiai proporcingą (tiesinį) amortizacijos skaičiavimo metodą per įvertintą turto naudingojo tarnavimo laiką. Amortizacijos laikotarpis yra nuo 3 iki 10 metų, priklausomai nuo nematerialiojo turto grupės. Išskyrus prekių ženklus, viso nematerialiojo turto naudingojo tarnavimo laikas yra ribotas. Bendrovė taiko šiuos nematerialiojo turto amortizacijos laikotarpius:

Nematerialusis turtas	Amortizacijos laikotarpis (metais)
Programinė įranga	3-10
Kitas turtas	5

PRESTIŽAS

Verslo įsigijimo metu susidaręs prestižas apskaitomas savikaina, nustatyta įsigijimo dieną, atėmus sukauptus vertės sumažėjimo nuostolius, jei tokių yra. Prestižas pripažįstamas įsigijus patronuojamąsias įmones ar filialus ta suma, kuria sumokėta kaina viršija Bendrovei tenkančią grynojo turto tikrąją vertę.

Verslo jungimo metu įgytas prestižas nėra amortizuojamas, tačiau kasmet tikrinamas dėl vertės sumažėjimo arba dažniau, jei yra požymių, kad jo vertė gali būti sumažėjusi.

FINANSINIS TURTAS

Finansinis turtas skirstomas į šias kategorijas:

- Vertinamas amortizuota savikaina,
- Vertinamas tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose,
- Vertinamas tikrąja verte pelne (nuostoliuose).

Finansinis turtas grupuojamas atsižvelgiant į finansiniam turtui valdyti skirtą verslo modelį ir į sutartyje numatytų pinigų srautų charakteristikas (*SPPI* testas).

VERSLO MODELIO VERTINIMAS

Bendrovė nustato savo verslo modelį tokiu lygmeniu, kuris geriausiai atspindi, kaip ji valdo finansinio turto grupes, kad pasiektų savo verslo tikslą.

Bendrovė laiko finansinį turtą siekdama gauti grąžą ir užtikrinti kapitalo bazę atsiradusioms žaloms padengti. Nustatydama turto verslo modelį, Bendrovė atsižvelgia į pinigų srautų, reikalingų draudimo įsipareigojimų portfeliams padengti, laiką, dydį ir kintamumą, taip pat į galimybes maksimizuoti grąžą akcininkams ir būsimą verslo plėtrą.

Bendrovės verslo modelis vertinamas ne pagal kiekvieną priemonę atskirai, o aukštesniu apibendrintų portfelių lygmeniu, kuris grindžiamas stebimais veiksniais, pvz.:

- Kaip vertinami verslo modelio ir pagal šį verslo modelį laikomo finansinio turto rezultatai ir kaip apie juos informuojami Bendrovės pagrindiniai vadovaujantys asmenys.
- Rizika, daranti įtaką verslo modelio (ir pagal šį verslo modelį laikomo finansinio turto) rezultatams, ir ypač tai, kaip ši rizika valdoma.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

- Kaip atlyginama verslo vadovams (pavyzdžiui, ar atlyginimas grindžiamas valdomo turto tikrąja verte, ar surinktais sutartyje numatytais pinigų srautais).
- Numatomas turto pardavimo dažnumas, vertė ir laikas taip pat yra svarbūs Bendrovės vertinimo aspektai.

Atliekant verslo modelio vertinimą remiamasi pagrįstai tikėtiniais scenarijais, nevertinant blogiausio atvejo arba nepalankiausio atvejo scenarijų. Jei pinigų srautai realizuojami kitaip, nei Bendrovė tikėjosi tą datą, kai ji įvertino verslo modelį, Bendrovės finansinėse ataskaitose nepasikeičia pagal tą verslo modelį laikomo likusio finansinio turto grupavimas, tačiau į šią informaciją atsižvelgiama vertinant naujai suteikto arba naujai nusipirkto finansinio turto verslo modelį.

SPPI TESTAS

Antruoju grupavimo proceso etapu Bendrovė įvertina turto sutarties sąlygas, siekdama nustatyti, ar jos atitinka SPPI testą. Šiame teste „pagrindinė suma“ apibrėžiama kaip finansinio turto tikroji vertė pirminio pripažinimo metu ir gali keistis per finansinio turto laikotarpį (pavyzdžiui, jei grąžinama pagrindinė suma arba amortizuojama premija (nuolaida)).

Svarbiausi palūkanų elementai skolos sandoryje paprastai yra pinigų laiko vertės ir kredito rizikos įvertinimas. Atlikdama SPPI vertinimą, Bendrovė priima sprendimus ir atsižvelgia į svarbius veiksnius, tokius kaip valiuta, kuria išreikštas finansinis turtas, ir laikotarpis, kuriam nustatyta palūkanų norma.

FINANSINIS TURTA, VERTINAMAS AMORTIZUOTA SAVIKAINA

Finansinis turtas vertinamas amortizuota savikaina, jei yra tenkinamos abi šios sąlygos:

- finansinis turtas laikomas pagal verslo modelį, kurio tikslas – laikyti finansinį turtą siekiant surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus;
- dėl finansinio turto sutarties sąlygų nustatytomis datomis gali atsirasti pinigų srautų, kurie yra tik pagrindinės sumos ir pagrindinės nepadengtosios sumos palūkanų mokėjimai.

Toks turtas pirminio pripažinimo metu vertinamas tikrąja verte, pridėjus visas tiesiogiai priskirtinas sandorio išlaidas. Po pirminio pripažinimo toks turtas vertinamas amortizuota savikaina, naudojant faktinių palūkanų metodą. Amortizuota savikaina mažinama vertės sumažėjimo nuostoliais.

FINANSINIS TURTA, VERTINAMAS TIKRĄJA VERTE KITOSE BENDROSIOSE PAJAMOSE

Finansinis turtas vertinamas tikrąja verte, jei tenkinamos abi toliau nurodytos sąlygos ir jei finansinis turtas nėra vertinamas tikrąja verte pelne (nuostoliuose):

- finansinis turtas laikomas pagal verslo modelį, kurio tikslas pasiekiamas renkant sutartyje numatytus pinigų srautus ir parduodant finansinį turtą;
- dėl finansinio turto sutarties sąlygų nustatytomis datomis gali atsirasti pinigų srautų, kurie yra tik pagrindinės sumos ir pagrindinės nepadengtosios sumos palūkanų mokėjimai.

Toks turtas pirminio pripažinimo metu vertinamas tikrąja verte, pridėjus visas tiesiogiai priskirtinas sandorio išlaidas. Po pirminio pripažinimo toks turtas vertinamas tikrąja verte. Palūkanų pajamos apskaičiuojamos taikant faktinių palūkanų metodą, vertės sumažėjimo sąnaudos ir valiutos keitimo pelnas (nuostoliai) pripažįstami ataskaitinio laikotarpio pelnu (nuostoliais). Kitos grynosios pajamos ir sąnaudos pripažįstamos kitose bendrosiose pajamose. Nutraukus pripažinimą, kitose bendrosiose pajamose sukauptas pelnas ir nuostoliai turi būti perklasifikuoti į pelną (nuostolius).

INVESTICIJOS Į ASOCIJUOTĄSIAS ĮMONES

Investicijos į asocijuotąsias įmones Bendrovės atskirose finansinėse ataskaitose apskaitomos savikaina, atėmus vertės sumažėjimo nuostolius, nes jos yra įtraukiamos į patrunuojančiosios įmonės konsoliduotąsias finansines ataskaitas.

Dividendų pajamos pripažįstamos jas gavus ir pateikiamos kaip rezultatų iš asocijuotųjų įmonių dalis.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

FINANSINIS TURTAS, VERTINAMAS TIKRAJA VERTE PELNE (NUOSTOLIUSE)

Finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte pelne (nuostolyje):

- finansinis turtas, kurį pirminio pripažinimo metu vadovybė priskyrė tikrąją verte per pelną (nuostolį) kategorijai;
- finansinis turtas, kuris pagal 9-ąjį TFAS privaloma vertinti tikrąją verte per pelną (nuostolį);
- finansinis turtas, kuris nėra vertinamas nei amortizuota savikaina, nei tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose.

Šiai kategorijai priskiriamas finansinis turtas, kurių pinigų srautų charakteristikos neatitinka SPPI kriterijaus arba kurios nėra laikomos pagal verslo modelį, kurio tikslas yra arba surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus, arba ir surinkti sutartyje numatytus pinigų srautus, ir parduoti. Dividendų pajamos iš nuosavybės priemonių, vertinamų tikrąja verte pelne (nuostoliuose), parodomos pelne (nuostoliuose) kaip kitos veiklos pajamos, kai nustatoma teisė į mokėjimą.

NEKILNOJAMASIS TURTAS IR ĮRENGIMAI

Nekilnojamuoju turtu ir įrengimais laikomas turtas, kurį Bendrovė valdo ir kontroliuoja, iš kurio tikisi gauti naudos būsimaisiais laikotarpiais, kuris bus naudojamas ilgiau nei vienus metus, kurio įsigijimo savikainą galima patikimai nustatyti ir kurio vertė didesnė už nustatytą minimalią turto vertę.

Ilgalaikis materialusis turtas įsigijimo metu apskaitoje registruojamas įsigijimo savikaina. Finansinės būklės ataskaitoje materialusis turtas parodytas įsigijimo savikaina, atėmus sukauptą nusidėvėjimą ir vertės sumažėjimą.

Nusidėvėjimas yra apskaičiuojamas naudojant tiesinį metodą per visą numatomą turto naudingojo tarnavimo laikotarpį. Pagrindinėms materialiojo turto grupėms taikomi šie nusidėvėjimo normatyvai:

- Biuro įranga 3–7 metai;
- Automobiliai 4–10 metų.

Naudingojo tarnavimo laikas yra reguliariai peržiūrimas, užtikrinant, kad nusidėvėjimo terminas atitiktų numatomą ilgalaikio materialiojo turto naudingojo tarnavimo laikotarpį.

Kai turtas nurašomas arba parduodamas, jo įsigijimo vertė ir sukauptas nusidėvėjimas yra eliminuojamas, o pardavimo pelnas ar nuostoliai apskaitomi pelne (nuostoliuose).

Jeigu atliktas materialiojo turto remontas pagerina naudingąsias savybes arba pailgina jo tarnavimo laiką, remonto verte padidinama ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikaina. Priešingu atveju remontas apskaitomas kaip sąnaudos. Į ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo savikainą neįskaitomas pridėtinės vertės mokestis. Bendrovėje nusistatyta minimali ilgalaikio materialiojo turto vertė – 1 000 eurų.

FINANSINIO TURTO VERTĖS SUMAŽĖJIMAS

Bendrovė pripažįsta tikėtinų kredito nuostolių (ECL) atidėjinius visam finansiniam turtui, kuris nėra vertinamas tikrąja verte pelne (nuostoliuose). ECL apskaičiuojami kaip skirtumas tarp sutartyje numatytų mokėtinų pinigų srautų ir visų pinigų srautų, kuriuos Bendrovė tikisi gauti, diskontuotų taikant atitinkamą faktinę palūkanų normą.

ECL pripažįstami dviem etapais. Finansiniam turtui, kurio kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai nepadidėjo, atidėjiniai sudaromi kredito nuostoliams, atsirandantiems dėl galimų įsipareigojimų neįvykdymo įvykių per ateinančius 12 mėnesių (12 mėnesių ECL). Finansiniam turtui, kurio kredito rizika nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo, atidėjiniai sudaromi kredito nuostoliams, kurių tikimasi per visą likusį laikotarpį, neatsižvelgiant į įsipareigojimų neįvykdymo laiką (visą galiojimo laikotarpį apimantys ECL).

Vidinių reitingų skalė yra pagrįsta „S&P“ kredito reitingų skale ir apima reitingus nuo AAA iki D.

Turtas, įvertintas nuo AAA (labai stiprus) iki BBB- (vidutinis-), laikomas investicinio reitingo turtu, todėl priskiriamas mažos kredito rizikos investicijoms. Turtas, kuris nėra pradelstas, neatitinka antrojo etapo kriterijų (triggerių) ir kurio reitingai reikšmingai nepasikeitė, priskiriamas pirmojo etapo turtui. Bendrovės politika yra tokių priemonių ECL vertinti 12 mėnesių pagrindu.

Turtas, įvertintas nuo BB+ (spekuliacinis+) iki CC (labai pažeidžiamas), laikomas neinvesticinio reitingo turtu. Turtas, kurio mokėjimai pradelsti bent 30 dienų arba kuris atitinka vieną iš anksto nustatytų į ateitį orientuotų rodiklių, priskiriamas antrajam etapui. Bendrovės politika yra tokių priemonių ECL vertinti viso galiojimo laikotarpio pagrindu. Į tikėtinų kredito nuostolių vertinimą įtraukiami į ateitį orientuoti rodikliai ir informacija. Bendrovė atsižvelgia į makroekonominę informaciją ir prognozes, įskaitant tokius rodiklius kaip bendrojo vidaus produkto (BVP) augimas, infliacija, palūkanų normos ir kiti svarbūs rinkos rodikliai, galintys turėti įtakos skolininkų kreditingumui. Kai tai aktualu, Bendrovė taiko kelis makroekonominis scenarijus (pavyzdžiui, bazinį, optimistinį ir pesimistinį) ir, vertindama tikėtinus kredito nuostolius, jų rezultatus įvertina tikimybiškai.

Bendrovė laiko, kad finansinis turtas yra neįvykdymo būsenoje (kreditškai nuvertėjęs), kai jo kredito reitingas yra C arba D pagal „S&P“ kredito reitingų skalę arba kai sutartyje numatyti mokėjimai yra pradelsti daugiau nei 90 dienų. Tačiau tam tikrais atvejais Bendrovė taip pat gali laikyti, kad finansinis turtas yra neįvykdymo būsenoje, kai vidinė ar išorinė informacija rodo, kad mažai tikėtina, jog bus atgautos neapmokėtos sutartyje numatytos sumos. Bendrovės politika yra tokių priemonių ECL vertinti viso galiojimo laikotarpio pagrindu. Finansinis turtas nurašomas, kai nėra pagrįstų lūkesčių atgauti sutartyje numatytus pinigų srautus.

Finansinio turto, vertinamo amortizuota savikaina, ECL įtraukiami į turto balansinę vertę, o finansinio turto, vertinamo tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose, ECL įtraukiami į kitų bendrųjų pajamų (OCI) tikrosios vertės rezervus. ECL pokyčiai finansinėse ataskaitose pateikiami kaip grynieji vertės sumažėjimo nuostoliai.

ECL APSKAIČIAVIMAS

Bendrovė apskaičiuoja tikėtinus kredito nuostolius (ECL) remdamasi scenarijais, siekdama įvertinti tikėtinus pinigų srautų trūkumus, diskontuotus taikant atitinkamą efektyvią palūkanų normą (EIR). Pinigų srautų trūkumas yra skirtumas tarp pinigų srautų, kuriuos Bendrovė turi gauti pagal sutartį, ir pinigų srautų, kuriuos ji tikisi gauti.

Apskaičiuodama ECL, Bendrovė atsižvelgia į keturis scenarijus (bazinį atvejį, optimistinį, švelnų neigiamą ir ekstremalesnį neigiamą). Kai reikia, vertinant kelis scenarijus taip pat atsižvelgiama į tikimybę, kad negrąžintos paskolos bus padengtos.

Toliau aprašytas ECL skaičiavimo mechanizmas; pagrindiniai elementai yra šie:

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

- **PD** Įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė yra įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės tam tikru laikotarpiu įvertis. Ji apskaičiuojama atsižvelgiant į ekonominius scenarijus ir į ateitį orientuotą informaciją.
- **EAD** Pozicija įsipareigojimų neįvykdymo atveju yra pozicijos įvertis būsimą įsipareigojimų neįvykdymo dieną, atsižvelgiant į tikėtinus pozicijos pokyčius po finansinių ataskaitų dienos, įskaitant pagrindinės sumos ir palūkanų grąžinimą, numatytą pagal sutartį ar kitaip, ir sukauptas palūkanas už praleistus mokėjimus.
- **LGD** Nuostoliai dėl įsipareigojimų neįvykdymo yra nuostolių, atsirandančių, kai tam tikru metu nevykdomi įsipareigojimai, įvertis. Šis rodiklis grindžiamas skirtumu tarp sutartyje numatytų mokėtinų pinigų srautų ir pinigų srautų, kuriuos Bendrovė tikisi gauti. Paprastai jis išreiškiamas kaip EAD procentinė dalis.

Bendrovė turta, kuriam taikomi ECL skaičiavimai, priskiria vienai iš šių kategorijų, kurios nustatomos taip:

- **12mECL** 12 mėnesių ECL apskaičiuojami kaip ilgalaikių ECL dalis, kurią sudaro ECL, atsirandantys dėl finansinių priemonių įsipareigojimų neįvykdymo įvykių, kurie galimi per 12 mėnesių nuo finansinių ataskaitų dienos. Bendrovė apskaičiuoja 12mECL atidėjinius remdamasi tikimybe, kad įsipareigojimų neįvykdymas įvyks per 12 mėnesių nuo finansinių ataskaitų dienos. Šios tikėtinos 12 mėnesių įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės taikomos prognozuojamam EAD ir dauginamos iš tikėtino LGD bei diskontuojamos taikant atitinkamą EIR. Šis skaičiavimas atliekamas kiekvienam iš keturių scenarijų, kaip paaiškinta pirmiau.
- **LTECL** Kai nuo priemonės atsiradimo kredito rizika reikšmingai padidėja, Bendrovė apskaito LTECL atidėjinius. Mechanizmai yra panašūs į pirmiau paaiškintus, įskaitant kelių scenarijų taikymą, tačiau PD ir LGD įvertinami per visą priemonės galiojimo laikotarpį. Tikėtini nuostoliai diskontuojami taikant atitinkamą EIR.
- **Vertės sumažėjimas** Kai laikoma, kad finansinio turto vertė yra sumažėjusi dėl kredito rizikos, Bendrovė pripažįsta galiojimo laikotarpio tikėtinus kredito nuostolius. Metodas yra panašus į LTECL turta, PD yra 100 %.

Finansinis turtas iš dalies arba visiškai nurašomas tik tada, kai Bendrovė nebesiekia jo susigrąžinti. Jei nurašytina suma yra didesnė už sukaupą nuostolių atidėjinį, skirtumas pirmiausia traktuojamas kaip atidėjinio padidėjimas, kuris vėliau taikomas bendrajai apskaitinei vertei.

Visi vėlesni susigrąžinimai priskiriami kredito nuostolių sąnaudoms. Šiose finansinėse ataskaitose pateiktais laikotarpiais nurašymų nebuvo.

SANDORIAI SU SUSIJUSIOMIS ŠALIMIS

Šalys laikomos susijusiomis, jei viena šalis gali kontroliuoti kitą šalį arba turi reikšmingos įtakos kitai šaliai priimant finansinius arba veiklos sprendimus. Susijusios šalys – akcininkai, darbuotojai, stebėtojų tarybos ir valdybos nariai, jų artimi giminaičiai ir bendrovės, kurios tiesiogiai ar netiesiogiai per vieną ar kelis tarpininkus kontroliuoja ar yra kontroliuojamos ataskaitą pateikusių Bendrovės, ar yra kontroliuojamos solidariai su Bendrove. Sandoriai grupės viduje apibrėžiami kaip prekės ir paslaugos arba gautinos ir mokėtinos sumos tarp įmonių, kurios yra nurodytos kaip VIG grupės įmonės, tarp kurių gali būti vykdomi sandoriai grupės viduje.

Visos bendrovės, kuriose tiesiogiai ar netiesiogiai reikšmingai dalyvauja „VIENNA INSURANCE GROUP AG Wiener Versicherung Gruppe“ (VIG), priklauso bendrovių grupei, tarp kurių gali būti vykdomi sandoriai grupės viduje.

KAPITALAS IR REZERVAI ir NUOSAVYBĖS PRIEMONĖS

Įstatinis kapitalas apskaitomas vadovaujantis Bendrovės įstatais. Suma, kuria išleistų akcijų pardavimo kaina viršija jų nominaliąją vertę, apskaitoma kaip akcijų priedai. Akcijų priedai gali būti naudojami Bendrovės įstatiniam kapitalui didinti ir nuostoliams dengti.

Rezervai sudaromi paskirstant ataskaitinių ir ankstesnių laikotarpių pelną, vadovaujantis Akcininkų susirinkimo sprendimais, Lietuvos Respublikos teisės aktais, poįstatyminiais aktais ir Bendrovės įstatais. Privalomasis rezervas yra sudaromas iš paskirstytino pelno. Bendrovė yra suformavusi visą privalomąjį rezervą, nes jis pasiekė 10 proc. įstatinio kapitalo. Bendrovė privalo skirti 5 proc. grynojo pelno į privalomąjį rezervą tol, kol jo suma pasieks 10 proc. įstatinio kapitalo. Privalomasis rezervas gali būti naudojamas tik Bendrovės nuostoliams dengti. Privalomojo rezervo dalis, viršijanti 10 proc. įstatinio kapitalo, gali būti perskirstyta skirstant kitų finansinių metų pelną.

Įstatinis kapitalas gali būti didinamas iš perkainojimo rezervo dalies, susidariusios perkainojus ilgalaikį turtą. Nuostoliai negali būti mažinami naudojant perkainojimo rezervą. Bendrovė iš savo akcininko yra gavusi ribotą paskolą kaip savo kapitalo struktūros dalį. Įvertinus sutarties sąlygas, ši priemonė klasifikuojama kaip nuosavybės priemonė pagal TAS 32 „Finansinės priemonės: pateikimas“. Paskola yra neterminuota, o Bendrovė neturi sutartinio įsipareigojimo grąžinti pagrindinę sumą ar mokėti palūkanas. Palūkanos pagal ribotą paskolą pripažįstamos nuosavybėje ir mokamos iš nepaskirstytojo pelno.

NETECHNINIAI ATIDĖJINIAI

Netechniniai atidėjiniai pripažįstami įsipareigojimuose tuomet, kai Bendrovė turi teisinį įsipareigojimą ar neatšaukiamą pasižadėjimą, kurį lėmė praeities veiksmai, ir taip pat tikėtina, kad teisiniu įsipareigojimui ar neatšaukiamam pasižadėjimui įvykdyti reikės naudoti turtą bei kai įsipareigojimų suma gali būti patikimai įvertinta.

KITI ĮSIPAREIGOJIMAI

Kiti įsipareigojimai apskaitomi, atsiradus įsipareigojimams, vykdant draudimo bei su juo susijusią veiklą. Į kitus įsipareigojimus neįskaitomi techniniai atidėjiniai.

FINANSINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

Finansiniai įsipareigojimai apskaitoje registruojami tada, kai Bendrovė prisiima įsipareigojimą sumokėti pinigus ar atsiskaityti kitu turtu. Tai yra finansiniai įsipareigojimai, nesusiję su rinkos kainomis. Pirmą kartą pripažindama finansinį įsipareigojimą Bendrovė įvertina jį savikaina, t. y. gauto turto ar paslaugų verte. Po pirminio pripažinimo jie vertinami amortizuota savikaina, naudojant faktinių palūkanų metodą.

Depozitai, gauti iš klientų, su kuriais sudarytos laidavimo draudimo sutartys, pripažįstami kaip kiti įsipareigojimai tuo momentu, kai juos gauna Bendrovė. Nors tokie depozitai yra susiję su draudimo sutartimis (jie veikia kaip užtikrinimo priemonė draudžiamąjį įvykio atveju, o jam neįvykus yra grąžinami klientui), jie yra teisiškai atskiros sutartys ir nėra įtraukiami į draudimo sutarčių įsipareigojimų vertinimą, kadangi, vadovybės vertinimu, jie neperduoda reikšmingos draudimo rizikos. Todėl depozitai apskaitomi atskirai kaip finansiniai įsipareigojimai ir pateikiami straipsnyje „Kiti įsipareigojimai“.

SANDORIAI UŽSIENIO VALIUTA

Visas piniginis turtas ir įsipareigojimai, išreikšti užsienio valiuta, perskaičiuojami į eurus pagal metų pabaigoje galiojančius valiutų kursų santykius. Pelnas ir nuostoliai, atsirandantys dėl šio sandorio, yra įtraukiami į metų pelną ar nuostolius.

Visi sandoriai užsienio valiuta yra apskaitomi pagal sandorio dieną galiojančius valiutų kursų santykius.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA

Pinigų srautų ataskaita buvo sudaryta naudojant tiesioginį metodą. Pinigai ir pinigų ekvivalentai apima pinigus kasoje ir bankuose. Gauti dividendai pinigų srautų ataskaitoje priskiriami investicinei veiklai, o išmokėti – finansinei veiklai. Gautos palūkanos parodomos investicinėje veikloje.

APSKAITOS POLITIKOS POKYČIAI

NAUJŲ IR PAKEISTŲ TARPTAUTINIŲ FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS STANDARTŲ (TFAS) TAIKYMAS

Standartai įsigalioję nuo 2026 Sausio 1 dienos

Šie pakeisti standartai ir aiškinimai, įsigalioję nuo 2026 m. sausio 1 d., neturėjo reikšmingos įtakos Bendrovės finansinėms ataskaitoms::

- **Finansinių priemonių klasifikavimo ir vertinimo pakeitimai (TFAS 9 ir TFAS 7 pakeitimai)** – įsigaliojo 2026 m. sausio 1 d. (ES patvirtinti 2025 m. gegužės 27 d.). Pakeitimais patikslinti reikalavimai, susiję su finansinių įsipareigojimų, atsiskaitomų naudojant elektronines mokėjimo sistemas, pripažinimo nutraukimu, finansinio turto sutartinių pinigų srautų charakteristikų vertinimu, taip pat nustatyti papildomi atskleidimo reikalavimai tam tikroms finansinėms priemonėms. Pakeitimai neturėjo reikšmingos įtakos Bendrovės finansinių priemonių pripažinimui ar vertinimui.
- **TFAS apskaitos standartų metiniai patobulinimai – 11 tomas** (TFAS 1, TFAS 7, TFAS 9, TFAS 10 ir TAS 7 pakeitimai) – įsigaliojo 2026 m. sausio 1 d. (ES patvirtinti 2025 m. liepos 9 d.). Pakeitimai apima nedidelius patikslinimus, paaiškinimus ir neatitikimų ištaisymus, susijusius, be kita ko, su finansinių įsipareigojimų pagal nuomos sutartis pripažinimo nutraukimu, sandorio kainos sąvoka, finansinių priemonių atskleidimu bei pinigų srautų ataskaitos reikalavimais. Pakeitimai neturėjo reikšmingos įtakos Bendrovės finansinėms ataskaitoms.
- **Nauji standartai ir aiškinimai, dar neįsigalioję**

Išleisti, bet dar neįsigalioję Bendrovės 2026 finansiniams metams ir anksčiau nepritaikyti standartai ir pakeitimai:

- **TFAS 18 „Finansinių ataskaitų pateikimas ir atskleidimas“** – taikomas metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau. TFAS 18 pakeičia dalį šiuo metu TAS 1 numatytų pateikimo reikalavimų ir įveda naujus reikalavimus pelno (nuostolių) ataskaitos pateikimui, išsamesniam informacijos išskaidymui bei atskleidimams apie vadovybės nustatytus veiklos rodiklius. Grupė šiuo metu vertina galimą šių pakeitimų poveikį finansinėms ataskaitoms.
- **TFAS 19 „Dukterinės įmonės be viešojo atskaitingumo: atskleidimai“** – taikomas metiniams laikotarpiams, prasidedantiems 2027 m. sausio 1 d. arba vėliau. Standartas leidžia tinkamoms dukterinėms įmonėms taikyti supaprastintus atskleidimo reikalavimus savo finansinėse ataskaitose. Bendrovė nesitiki taikyti TFAS 19.

RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Rizikos valdymas Bendrovėje organizuojamas vadovaujantis patronuojančiosios bendrovės Vienna Insurance Group (VIG) standartais ir laikantis „Solvency II“ reikalavimų. Sistema grindžiama aiškiai apibrėžtomis organizacinėmis ir veiklos struktūromis, atsakomybėmis bei rizikos valdymo procesais. Pagrindinis rizikos valdymo tikslas – užtikrinti Bendrovės tvarumą ir mokumą, įskaitant nepalankiomis rinkos sąlygomis, taip užtikrinant įsipareigojimų klientams vykdymą visomis aplinkybėmis.

Efektyvi valdymo sistema sudaro veiksmingo rizikos valdymo pagrindą. Galutinė atsakomybė už rizikos valdymą tenka Bendrovės valdybai, kuri atsako už organizacinę priežiūrą ir užtikrina, kad būtų įdiegtos tinkamos struktūros ir procesai veiksmingam valdymui.

Rizikos valdymas organizuojamas pagal trijų linijų modelį. Pirmąją liniją sudaro padalinių vadovai, kurie vykdo kasdienę rizikų valdymo ir kontrolės veiklą savo atsakomybės srityse. Antroji linija apima rizikos valdymo funkciją (rizikos valdytoją), atsakingą už rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemų sukūrimą ir palaikymą bei rizikos valdymo veiklos koordinavimą visoje Bendrovėje. Rizikos valdytojas užtikrina papildomą priežiūrą, konsultuoja valdybą ir padalinių vadovus rizikos klausimais ir yra tiesiogiai atskaitingas valdybai. Rizikos valdymo veikla taip pat koordinuojama Vienna Insurance Group lygiu, užtikrinant papildomą priežiūrą bei gerosios praktikos ir žinių dalijimąsi tarp grupės įmonių.

Antroji linija taip pat apima atitikties funkciją, kuri užtikrina galiojančių teisės aktų, reglamentų ir administracinių reikalavimų laikymąsi, vertina teisinių pokyčių poveikį ir valdo atitikties riziką.

Trečiąją liniją sudaro vidaus audito funkcija, kuri teikia nepriklausomą ir objektyvų vertinimą bei konsultacijas dėl valdymo, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės sistemų tinkamumo ir veiksmingumo.

Visi pagrindinių funkcijų vykdytojai atitinka reputacijos ir kompetencijos („fit and proper“) reikalavimus. Bendrovė skatina stiprią rizikos kultūrą, kurioje kiekvienas darbuotojas supranta savo atsakomybę už kasdienį rizikos valdymą, laiku praneša apie kylančias rizikas ir incidentus bei laikosi nustatytų kontrolės procedūrų.

Pagrindiniai rizikos valdymo dokumentai yra Rizikos strategija ir Rizikos valdymo politika.

Rizikos strategijos tikslas – integruoti rizikos suvokimą į planavimo, veiklos ir sprendimų priėmimo procesus, užtikrinant Bendrovės tvarumą palaikant pakankamą mokumo rezervą ir veiksmingą rizikos valdymą. Rizikos strategijoje apibrėžiama, kokias rizikas Bendrovė yra pasirengusi prisiimti, nustatomi pagrindiniai rizikos valdymo principai ir minimalus mokumo rodiklio lygis.

Rizikos strategija kasmet vertinama nuosavos rizikos ir mokumo vertinimo (ORSA) proceso metu ir, jei reikia, atnaujinama atsižvelgiant į ORSA rezultatus. ORSA suteikia į ateitį orientuotą Bendrovės rizikos profilio ir mokumo pozicijos vertinimą, atsižvelgiant į Bendrovės verslo strategiją ir streso scenarijus.

Rizikos valdymo politika aprašo Bendrovės rizikos valdymo sistemą ir pagrindinius procesus, nustato atsakomybes bei apibrėžia Bendrovei aktualias rizikų kategorijas.

Pagrindinė Bendrovės veiklos kompetencija yra profesionalus rizikų prisiėmimas ir valdymas. Draudimo veikla grindžiama sąmoningu įvairių rizikų prisiėmimu ir jų pelningu bei atsargiu valdymu.

Bendrovė išskiria devynias rizikų kategorijų, kurios apima visus reikšmingus rizikos šaltinius. Su ESG (aplinkos, socialinės atsakomybės ir valdysenos) veiksniais susijusios rizikos nėra išskiriamos kaip atskira kategorija – jos priskiriamos atitinkamoms rizikų kategorijoms pagal jų pobūdį. Rizikos kategorijos rizikos valdymo procesuose toliau detalizuojamos į subkategorijas.

. Pagrindinės rizikos kategorijos yra šios

- Ne gyvybės draudimo rizika kyla iš ne gyvybės draudimo ir perdraudimo sutarčių įsipareigojimų dėl apdraustų rizikų ir verslo procesų.
- Sveikatos draudimo rizika kyla iš sveikatos draudimo įsipareigojimų dėl apdraustos rizikos ir verslo procesų, susijusių su sveikatos draudimu.
- Gyvybės draudimo rizika kyla iš anuitetinių įsipareigojimų Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo atveju, dėl prisiimtų rizikų ir su šia veikla susijusių procesų kaitos neapibrėžtumo.
- Rinkos rizika atspindi riziką, atsirandančią dėl finansinių priemonių kainų (pvz., obligacijų ir paskolų, indėlių, grynųjų pinigų, dalyvavimo ir kt.) arba įsipareigojimų rinkos vertės (dėl diskonto normų arba valiutų keitimo kursų pasikeitimo, jei įsipareigojimai išreikšti užsienio valiuta) svyravimų. Rizikos pozicijos matas yra finansinių kintamųjų pokyčių, t. y. akcijų kainų, palūkanų normų, nekilnojamojo turto kainų, valiutos keitimo kursų ir kt., poveikis. Ši rizika galėtų būti toliau suskirstyta į palūkanų normos riziką, užsienio valiutos riziką, nuosavybės riziką, paskirstymo riziką ir koncentracijos riziką.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

- Kredito rizika atspindi nuostolius dėl sandorių šalių ar skolininkų įsipareigojimų nevykdymo arba jų kreditingumo sumažėjimo.
- Likvidumo rizika – rizika, kad Bendrovė negalės laiku ir nepatirdama papildomų sąnaudų užtikrinti finansinių resursų, būtinų Bendrovės trumpalaikiams ir ilgalaikiams mokėjimų įsipareigojimams įvykdyti.
- Operacinė rizika – tai rizika, kylanti dėl nepakankamų ar netinkamų vidinių procesų, darbuotojų ar sistemų arba išorinių veiksnių. Operacinė rizika apima teisinę riziką, kibernetinę riziką, bet neapima reputacijos ir strateginės rizikos.
- Strateginė rizika – tai neigiama įtaka veiklos plėtrai dėl netinkamų verslo ir investicinių sprendimų, netinkamo tikslų komunikavimo ir vykdymo, netinkamo resursų paskirstymo pasikeitus ekonominei ar verslo aplinkai. Rizika valdoma taikant aiškius sprendimų priėmimo ir stebėsenos procesus.
- Reputacijos rizika – tai galimos neigiamos įtakos veiklai rizika, kylanti dėl žalos reputacijai. Reputacinė rizika apima tvarumo riziką. Rizika yra valdoma taip pat kaip operacinė rizika ir vykdant periodinę žiniasklaidos stebėseną bei prekės ženklo kūrimo veiklą.

Pagrindinėms rizikos kategorijoms Bendrovė apibrėžė pagrindinius rizikos rodiklius, kurie yra reguliariai stebimi ir pateikiami Bendrovės valdybai.

Sutarčių, kurioms taikomas 17-asis TFAS, atveju vertinamos šios rizikos: rinkos rizika (palūkanų normos ir valiutos kurso rizika), sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo rizika, draudimo rizika, operacinė rizika. Apie šių rizikų poveikį informuojama Bendrovės valdyba. Tolesniuose skyriuose kiekviena iš šių rizikų aprašoma atskirai.

Be papildomai žemiau aprašytų rizikos valdymo priemonių, Bendrovės rizika valdoma atidedant mokumo kapitalą pagal reguliatoriaus reikalavimus.

„Compensa“ apibrėžia tokį bendrą požiūrį į riziką, su kuria ji gali susidurti:

Priimtinos rizikos:

- „Compensa“ paprastai priima tą riziką, kuri yra tiesiogiai susijusi su draudimo veiklos vykdymu (draudimo rizika, iš dalies rinkos rizika).

Sąlyginai priimtinos rizikos:

- Operacinė rizika kiek įmanoma vengiama, tačiau tam tikru mastu su ja reikia priimti, nes, viena vertus, operacinės rizikos neįmanoma visiškai pašalinti, kita vertus, išlaidos apsaugai nuo tam tikros rizikos gali viršyti tikėtinus nuostolius, o tai būtų ekonomiškai nepagrįsta.
- Investicijos valdomos laikantis apdairaus asmens elgesio principo, vengiama nepagrįsta rizika, išvestinės finansinės priemonės laikomi tik tuo atveju, jei norima apsidrausti nuo kitos rinkos rizikos.

Rizikos mažinimo priemonės:

- Stipraus supratimo apie riziką ir aiškiai apibrėžto rizikos valdymo visose verslo srityse ugdymas ir skatinimas.
- Techniniai atidėjiniai turi būti apskaičiuojami apdairiai, ypač siekiant kompensuoti nepageidaujamus, bet galimus svyravimus.
- Perdraudimas yra pagrindinė priemonė, skirta apsidrausti nuo didelių nuostolių (ne gyvybės draudimo versle).
- Griežti rinkos rizikos apribojimai ir investicijos, gerai atitinkančios „Compensa“ įsipareigojimus.

Nepriimtinos rizikos:

- Rizikos nepriimamos, jei Bendrovė neturi reikiamų žinių (know-how) arba išteklių šių rizikų valdymui, arba jei Bendrovės kapitalo ištekliai yra nepakankami šioms rizikoms padengti.
- Bendrovė nepriima draudimo rizikų, jei jų negalima tinkamai įvertinti ir nustatyti kainos. Visų pirma, tai apima rizikas, susijusias su civilinės atsakomybės draudimu genetinės inžinerijos ir branduolinės energetikos srityse.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

- Investicijų valdymo srityje Bendrovė neprisiima rizikų, jei neturi pakankamų kompetencijų šių rizikų vertinimui. Tokios rizikos apima, bet neapsiriboja, orų išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, žaliavų ateities sandoriais ar investicijomis su neriboto nuostolio galimybe.
- Su ESG susijusios rizikos vertinamos atitinkamose rizikų kategorijose ir, atsižvelgiant į jų pobūdį ir reikšmingumą, gali būti priimanos, priimanos su sąlygomis, mažinamos arba nepriimanos.
- Vidaus kontrolės sistema (VKS) yra viena iš pagrindinių Bendrovės rizikos valdymo sistemos sudedamųjų dalių. VKS yra nuolat veikiantis procesas, skirtas užtikrinti tinkamą kontrolės aplinką ir veiksmingas kontrolės priemones. Ji padeda ne tik užtikrinti atitiktį, bet ir tvarų verslo valdymą.
- Vidaus kontrolės sistema suteikia pagrįstą užtikrinimą dėl:
 - veiklos efektyvumo ir rezultatyvumo;
 - finansinės ir nefinansinės informacijos patikimumo;
 - tinkamos rizikų kontrolės ir apdairios verslo praktikos;
 - teisės aktų, reguliacinių reikalavimų bei vidaus strategijų, politikų, procesų ir atskaitomybės procedūrų laikymosi.
- Atsakomybė už vidaus kontrolę taikoma visiems organizacinės struktūros lygiams ir visiems procesams – nuo kasdienės veiklos iki vidaus kontrolės sistemos vertinimo. Vidaus kontrolės sistema apima administracines, apskaitos, kontrolės ir atskaitomybės procedūras kiekviename organizaciniame lygmenyje.
- Siekiant užtikrinti tinkamą kontrolės aplinkos veikimą, Bendrovė taiko šiuos principus:
 - stiprios kontrolės kultūros kūrimą ir palaikymą visais organizaciniais lygiais, pagrįstą atitinkamomis politikomis;
 - organizacinės struktūros pritaikymą pagal Bendrovės veiklos mastą ir sudėtingumą;
 - aiškų funkcijų ir atsakomybių apibrėžimą bei tinkamą pareigų atskyrimą siekiant išvengti interesų konfliktų; jei visiškas atskyrimas neįmanomas, taikomos kompensacinės kontrolės priemonės, užtikrinančios savalaikį klaidų ar pažeidimų nustatymą;
 - su veikla ir verslo procesais susijusių rizikų identifikavimą ir vertinimą bei su jomis suderintų veiksmingų kontrolės priemonių įgyvendinimą;
 - kontrolės veiklų vykdymą tinkamu lygiu, dažnumu ir detalumu, atsižvelgiant į susijusių rizikų pobūdį;
 - veiksmingų komunikacijos kanalų ir informacinių sistemų užtikrinimą, kad svarbi informacija laiku pasiektų atsakingus asmenis.

Kadangi Bendrovė veikia nuolat kintančioje aplinkoje, vidaus kontrolės sistemos efektyvumas ir veiksmingumas užtikrinami reguliariai peržiūrint ir koreguojant procesus bei kontrolės veiklas. Bendrovėje yra įdiegtas suderintas vidaus kontrolės sistemos vertinimo procesas, vykdomas ne rečiau kaip kartą per metus, siekiant įvertinti vidaus kontrolės sistemos veiksmingumą, nustatyti trūkumus ar silpnąsias vietas ir užtikrinti savalaikį jų pašalinimą.

FINANSINĖ RIZIKA IR RIZIKOS VALDYMAS

Prie finansinės rizikos priskiriamos šios rizikos kategorijos:

1. Rinkos rizika;
2. Kredito rizika;
3. Likvidumo rizika.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

RINKOS RIZIKA

Rinkos rizika taip pat apima ir šias rizikos subkategorijas:

1. Užsienio valiutos riziką;
2. Palūkanų normos riziką;
3. Kainos riziką.

Rinkos rizika valdoma pasirenkant tinkamą investavimo strategiją ir nustatant bei stebint ir reguliariai peržiūrint investavimo ribas nustatytas, atsižvelgiant į turto klasę, kredito reitingus, valiutas, koncentraciją, trukmę ir pan. bei draudimo įsipareigojimų pobūdį (vykdant turto ir įsipareigojimų valdymą), rizikos toleranciją ir grąžos tikslus. Bendrovės investavimo strategija yra reguliariai peržiūrima. Stabilią tikėtiną grąžą ir mažesnį kintamumą užtikrina didelė fiksuotų pajamų investicijų (obligacijų ir paskolų) dalis portfelyje lems stabilią laukiamąją grąžą, kuri sumažins nepastovumą. Bendrovė investicijoms pasirenkamas tik toks turtas, su kuriuo susijusias rizikas Bendrovė gali atpažinti, įvertinti, stebėti, valdyti bei kontroliuoti ir kurį patvirtina investicijų komitetas. Rinkos rizika taip pat valdoma reguliariai atliekant jautrumo analizę, testavimą nepalankiausiomis sąlygomis ir testavimą pagal scenarijus.

UŽSIENIO VALIUTOS RIZIKA

Valiutos kurso rizika kyla dėl pasikeitusio valiutos keitimo kurso ar jo lygio pokyčio nepastovumo.

Bendrovė susiduria su valiutos rizika, kylančia iš turto ir įsipareigojimų, demontuotų ne euro valiuta. Ne euro valiutos pozicijos ribos yra nustatytos investavimo ir rizikos strategijoje ir yra nuolat stebimos. Valiutos rizika įsipareigojimų dalyje gali atsirasti dėl užsienio žalių arba mokėtinų sumų, kurios paprastai Bendrovei nėra reikšmingos. Jei įsipareigojimų pusėje atsirastų reikšminga valiutos rizika, valiutos rizikai padengti gali būti įsigijamas finansinis turtas ta pačia valiuta.

PALŪKANŲ NORMOS RIZIKA

Palūkanų normos rizika yra rizika, kad finansinių priemonių, draudimo ar perdraudimo sutarčių tikroji vertė arba būsimi pinigų srautai gali svyruoti dėl rinkos palūkanų normų pokyčių.

Kintamų palūkanų normų finansinės priemonės sukuria pinigų srautų palūkanų normos riziką, o fiksuotų palūkanų normų priemonės – tikrosios vertės palūkanų normos riziką.

Bendrovė valdo palūkanų normos riziką nustatydamą finansinio turto trukmės limitus Investavimo ir Rizikos strategijose. Palūkanų normos rizika yra reguliariai stebima ir valdoma koreguojant portfelio trukmę, atsižvelgiant į turto ir įsipareigojimų valdymo (ALM) aspektus.

Tarp konkretaus finansinio turto ir draudimo sutarčių nėra tiesioginio sutartinio ryšio.

Bendrovė neturi reikšmingos palūkanų normos rizikos koncentracijos.

Bendrovė patiria palūkanų normos riziką pirmiausia dėl:

- finansinio turto, laikomo investiciniame portfelyje; ir
- draudimo ir perdraudimo įsipareigojimų (ir susijusio turto), susijusių su patirtomis žalomis, kai tikimasi, kad atitinkami pinigų srautai bus įvykdyti praėjus daugiau nei vieneriems metams nuo žalos atsiradimo dienos.

Praktikoje palūkanų normų pokyčiai gali būti susiję su kitais kintamaisiais, kurie gali turėti reikšmingą įtaką bendram palūkanų normos rizikos poveikiui. Tačiau šios analizės tikslais kiekvienas kintamasis buvo keičiamas atskirai, siekiant parodyti jo atskirą (izoliuotą) poveikį.

Pažymėtina, kad ryšys tarp palūkanų normų pokyčių ir jų poveikio yra netiesinis.

KAINOS RIZIKA

Kainos rizika – tai rizika, kad rinkos kainų pokyčiai turės įtakos finansinių priemonių vertei. Tokie pokyčiai gali atsirasti dėl veiksnių, būdingų konkrečiai finansinei priemonei, arba dėl veiksnių, darančių įtaką visoms rinkoje prekiaujamoms finansinėms priemonėms.

Kainos rizika kyla dėl Bendrovės turimų trumpalaikių ir ilgalaikių pozicijų finansinėse priemonėse.

Didžioji dalis Bendrovės finansinio turto, vertinamo tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose (FVOCI), yra veikiamą kainos rizikos. Draudimo ir perdraudimo turtas bei įsipareigojimai nelaikomi veikiamais kainos rizikos.

Vertybinių popierių, vertinamų tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose, tikrosios vertės pokyčiai pripažįstami kitose bendrosiose pajamose

Rizika valdoma nustatant ir stebint turto paskirstymo ribas kainos rizikai jautriam turtui, kaip apibrėžta investavimo ir rizikos strategijoje.

KREDITO RIZIKA

Reikšmingas kredito rizikos padidėjimas, įsipareigojimų nevykdymas ir įsipareigojimų įvykdymas

Bendrovė nuolat stebi visą turtą, kuriam taikomi tikėtinų kredito nuostolių (ECL) atidėjiniai. Siekdama nustatyti, ar priemonei arba priemonių portfeliui taikomi 12 mėnesių ECL ar galiojimo laikotarpio ECL, Bendrovė vertina, ar nuo pirminio pripažinimo reikšmingai padidėjo kredito rizika.

Bendrovė laiko, kad kredito rizika reikšmingai padidėjo, kai bet kuris sutartyje numatytas mokėjimas yra pradelstas daugiau kaip 30 dienų – tai laikoma paneigiama reikšmingo kredito rizikos padidėjimo prielaida. Be to, Bendrovė taip pat vertina įvairius požymius, galinčius rodyti sumažėjusią mokumo tikimybę, siekdama nustatyti, ar kredito rizika reikšmingai padidėjo arba ar finansinis turtas gali būti vertės sumažėjęs dėl kredito rizikos. Tokie įvykiai apima:

- reikšmingą sandorio šalies išorinio arba vidinio kredito reitingo pablogėjimą;
- sandorio šalies įtraukimą į vidinį stebėsenos (angl. watch list) ar kitą vidinį kontrolinį sąrašą;
- reikšmingą kredito maržų padidėjimą ar kitus rinkos rodiklius, atspindinčius kredito kokybės pablogėjimą;
- nepalankius ekonominių ar rinkos sąlygų pokyčius, darančius įtaką sandorio šaliai;
- vidinį sandorio šalies reitingą, rodantį įsipareigojimų neįvykdymą arba artimą jam būseną;
- sandorio šalies pradelstus įsipareigojimus valstybės kreditoriams ar darbuotojams;
- sandorio šalies (ar bet kurio jos grupės subjekto) pateiktą prašymą dėl bankroto bylos iškėlimo ar apsaugos;
- sandorio šalies finansinių priemonių (vertinamų FVOCI ar amortizuota savikaina) ar nuosavybės vertybinių popierių prekybos sustabdymą biržoje dėl gandų ar faktų apie finansinius sunkumus.

Finansinis turtas, kuris anksčiau buvo priskirtas įsipareigojimų neįvykdymo kategorijai, gali būti vėl laikomas vykdomu (angl. performing), kai nebelieka sąlygų, dėl kurių jis buvo taip klasifikuotas, ir Bendrovė turi pakankamai įrodymų, kad kredito rizika pagerėjo.

Bendrovė laiko finansinę priemonę įsipareigojimų neįvykdymo būsenoje (t. y. vertės sumažėjusią dėl kredito rizikos) visais atvejais, kai sandorio šalis yra pradelsta daugiau kaip 90 dienų pagal sutartyje numatytus mokėjimus. Bendrovė taip pat gali laikyti finansinę priemonę įsipareigojimų neįvykdymo būsenoje, kai vidinė ar išorinė informacija rodo, kad mažai tikėtina, jog Bendrovė pilnai atgaus visas nesumokėtas sutartyje numatytas sumas. Tokiais atvejais pripažįstami galiojimo laikotarpio ECL.

Retais atvejais, kai finansinė priemonė buvo priskirta įsipareigojimų neįvykdymo kategorijai, Bendrovė ją laiko „atkurtos būklės“ (angl. cured) ir perklasifikuoja iš vertės sumažėjusių finansinių priemonių kategorijos, jei bent dvylika mėnesių iš eilės nepasireiškia nė vienas įsipareigojimų neįvykdymo kriterijus.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Per ataskaitinį laikotarpį nebuvo nustatyta reikšmingo kredito rizikos padidėjimo ar įsipareigojimų neįvykdymo finansinio turto atžvilgiu.

Pateiktos sumos atspindi didžiausią Bendrovės kredito rizikos poziciją. Toliau pateikiama kredito rizikos analizė atitinka tai, kaip Bendrovė valdo šią riziką. Bendrovė kredito riziką valdo remdamasi finansinių priemonių ir draudimo bei perdraudimo sutarčių turto apskaitine verte.

Tikėtini kredito nuostoliai

Apskaičiuodama 12 mėCL, Bendrovė įvertina galimus įsipareigojimų neįvykdymo įvykius per 12 mėnesių. Atsižvelgiant į investavimo politiką, paprastai nustatoma, kad įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė arba įsigytų naujų priemonių tikimybė yra minimali, ir daroma prielaida, kad tikėtinų nuostolių dėl įsipareigojimų neįvykdymo rodiklis yra 100 %. Retais atvejais, kai reikia apskaičiuoti galiojimo laikotarpio ECL, įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė nustatoma remiantis ekonominiais scenarijais.

Bendrovė neturi užtikrinimo priemonių, kuriomis būtų užtikrintos Bendrovės kredito pozicijos.

KONCENTRACIJOS RIZIKA

Investicijų koncentracijos rizika valdoma taikant išsamią strateginio turto paskirstymo limitų sistemą, įskaitant emitentų ir sektorių limitus, kredito kokybės limitus, šalių limitus ir didžiausios pozicijos ribas.

SANDORIO ŠALIES ĮSIPAREIGOJIMŲ NEVYKDYMO RIZIKA

Sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizika apima pozicijas, kylančias iš riziką mažinančių sutarčių, tokių kaip perdraudimo sutartys, gautinas sumas iš tarpininkų, taip pat kitas kredito pozicijas, kurios nėra padengiamos skirtumo rizika (angl. spread risk).

Rizika valdoma kruopščiai atrenkant sandorio šalis, nustatant limitus pagal sandorio šalių kredito reitingus bei pozicijų vienai sandorio šaliai ribas, susijusias su finansiniu turtu. Perdraudimo atveju Bendrovė taiko nustatytus perdraudimų atrankos kriterijus ir nuolat stebi perdraudimų kredito kokybę.

Su gautinomis sumomis susijusi sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo rizika papildomai mažinama taikant veiksmingas skolų išieškojimo procedūras ir, kai tinkama, polisų nutraukimo procesus.

SANDORIO ŠALIES ĮSIPAREIGOJIMŲ NEVYKDYMO RIZIKA PERDRAUDIMO TURTO ATVEJU

Siekdama valdyti sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo riziką, susijusią su perdraudimu, Bendrovė taiko patvirtintą perdraudimo programą, kuri apibrėžia perdraudimo principus ir perdraudimų atrankos kriterijus. Perdraudimo programa Bendrovės vadovybės peržiūrima ne rečiau kaip kartą per metus ir, prireikus, atnaujinama.

Koncentracijos rizika gali atsirasti dėl pernelyg didelės pozicijos vienai sandorio šaliai. Tokia koncentracija gali kilti iš įvairių sričių, įskaitant investicijas, draudimo veiklą ir perdraudimo susitarimus. Todėl kiekvienas rizikos valdymo sistemoje dalyvaujantis padalinys yra atsakingas už koncentracijos rizikos stebėjimą, kontrolę ir valdymą savo atsakomybės srityje.

LIKVIDUMO RIZIKA

Likvidumo rizika valdoma vadovaujantis likvidumo valdymo politika, analizuojant likvidumo poreikį ir nustatant atitinkamas investavimo ribas.

Pagrindinę Bendrovės likvidžiojo turto dalį sudaro finansinis turtas, vertinamas tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose ir pelne (nuostoliuose), kurio vertė 2026 m. sudarė 248 mln. eurų (2025 m. – 233 mln. eurų), paskolos ir indėliai – 22 mln. eurų (2025 m. – 42 mln. eurų), bei pinigai bankuose – 13 mln. eurų (2025 m. – 8,8 mln. eurų), kuriuos Bendrovė laiko labai likvidžiu turtu.

Likvidumo krizės atveju Bendrovė gali kreiptis į akcininkus dėl trumpalaikės, vidutinio laikotarpio ar ilgalaikės finansinės paramos suteikimo arba sudaryti perpirkimo (repo) sandorius.

Likvidumo rizikos valdymas apima pinigų įplaukų ir išmokų disbalanso nustatymą, atsižvelgiant į pinigų srautus, susijusius tiek su turtu, tiek su įsipareigojimais. Investavimo ribos nustatomos atsižvelgiant į įsipareigojimų likvidumo struktūrą ir pinigų poreikį kitiems tikslams.

Bendrovė ne tik stebi turto ir įsipareigojimų terminų profilį, bet ir turto likvidumo klasifikaciją – esant likvidumo poreikiui, turtas, kurį dažniausiai sudaro vyriausybės arba aukšto reitingo įmonių obligacijos, gali būti greitai realizuotas. Be to, grynųjų pinigų gaunama iš pagrindinės veiklos.

DRAUDIMO RIZIKA

BENDRIEJI DRAUDIMO VALDymo PRINCIPAI

Bendrovė draudimo rizikas valdo vadovaudamasi Draudimo rizikos prisiėmimo (angl. Underwriting) politika, kurioje apibrėžti rizikos valdymo metodai ir taisyklės bei portfelio strategija kiekvienai verslo sričiai.

Portfelio strategijoje kiekvienai verslo sričiai nustatyti portfelio tikslai, tikslinė portfelio struktūra ir rizikos apetitas, kuris išreiškiamas naudojant keturis spalvų kodus: žalią, geltoną, raudoną ir juodą. Žalia spalva reiškia mažiausios rizikos kategoriją ir patraukliausius segmentus, o juodas kodas – didžiausios rizikos kategoriją. Strateginiai dokumentai atnaujinami kasmet.

Kiekvieno portfelio finansiniai rezultatai yra reguliariai peržiūrimi, ir, atsižvelgiant į veiklos rezultatus, imamasi atitinkamų veiksmų. Draudimo produktų tarifų ir kainų nustatymas atspindi esamas rinkos sąlygas ir yra grindžiamas labiausiai tikėtinomis prielaidomis, siekiant tinkamai įvertinti būsimus rezultatus ir sumažinti finansinę riziką.

Draudimo rizika yra pagrindinė rizika, susijusi su draudimo ir perdraudimo turtu bei įsipareigojimais, ir ji išsamiau aprašyta tolesniuose skyriuose.

ŽALŲ DAŽNIS IR DYDIS

Rizika pagal kiekvieną draudimo sutartį yra susijusi su tikimybe, kad įvyks draudžiamasis įvykis, ir su neapibrėžtumu dėl iš to kylančios išmokos dydžio. Dėl draudimo sutarties pobūdžio ši rizika yra atsitiktinė ir todėl sunkiai prognozuojama.

Žalų dažnį ir dydį gali lemti įvairūs veiksniai, kurie priklauso nuo konkrečių produktų ar draudimo rūšių. Svarbiausi veiksniai yra išmokų dėl patirtos žalos dydžio augimas ir draudžiamųjų įvykių skaičiaus didėjimas. Prognozuojama infliacija taip pat yra reikšmingas veiksnys, darantis įtaką žalų dydžiui. Žalų augimą gali lemti vartotojų kainų indekso (VKI) pokyčiai, darbo užmokesčio augimas, socialinė infliacija, taip pat medžiagų ir paslaugų, naudojamų žalų reguliavimui, kainų pokyčiai. Turto draudimo srityje infliaciją sudaro VKI ir statybos sąnaudų augimas, kuris gali skirtis nuo VKI.

Šių veiksnių poveikis priklauso nuo konkrečių produktų ar verslo sričių. Žalų dažnio didėjimas gali būti susijęs tiek su sezoniškumu, tiek su ilgalaikiais veiksniais. Pastovesni žalų dažnio pokyčiai gali atsirasti dėl vartotojų elgsenos pokyčių ar naujų žalų rūšių atsiradimo. Ilgalaikiai žalų dažnio pokyčiai gali turėti reikšmingą įtaką Bendrovės pelningumui.

Bendrovė valdo šią riziką taikydama draudimo rizikos prisiėmimo strategiją, tinkamus perdraudimo susitarimus ir proaktyvų žalų administravimą. Rizikos valdymas užtikrinamas nuolat stebint kiekvienos veiklos srities pokyčius, teikiant rekomendacijas dėl draudimo sutarčių sudarymo ir aktyviai valdant žalų reguliavimo procesą.

PAGRINDINĖS PRODUKTŲ SAVYBĖS

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (TPVCAPD)

Šis draudimas yra privalomasis, todėl šios draudimo grupės tikslas yra apsaugoti kelių eismo įvykiuose nukentėjusiųjų trečiųjų šalių interesus. Šią draudimo rūšį reglamentuoja transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymai.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įmokų dydis nustatomas kiekvienam klientui individualiai, remiantis tiek kliento, tiek transporto priemonės kriterijais.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Didžiąją dalį pagal transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimą atlyginamų nuostolių sudaro nuostolių už žalą turtui atlyginimas ir vienkartinės išmokos už asmens sužalojimus, t. y. daugiausia medicininio gydymo išlaidos ir laikinojo nedarbingumo išmokos.

Šios draudimo rūšies išmokų dydžiui yra padidėjusi infliacijos rizika, todėl Bendrovė nuolat atlieka šios įtakos poveikį finansinėms normoms.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas priskiriamas „ilgauodegei“ (angl. *long-tail*) draudimo klasei, kadangi galutinių išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Savanoriškas transporto priemonių draudimas (KASKO)

Pagal šį draudimą atlyginami nuostoliai, atsirandantys dėl transporto priemonės sunaikinimo, vagystės ar plėšimo. Kartu galima įsigyti kelis papildomus draudimo liudijimus, susijusius su apdrausta transporto priemone. Produkto paketą gali sudaryti kelios papildomos draudimo apsaugos, pvz., pagalba kelyje ar pakaitinis automobilis.

Didžiausių nuostolių patiriama transporto priemonės visiško sunaikinimo ar vagystės atvejais. Tačiau tokie įvykiai nėra dažni.

Draudimo įmokos nustatomos pagal galiojančią draudimo kainodarą. Siekdama išvengti klaidingos informacijos rizikos, kurią pateikia klientai, Bendrovė atlieka išsamią prašymo gauti išmoką pagrindžiančios dokumentacijos patikrą, o prireikus kreipiasi į kompetentingas institucijas prašydama atlikti papildomą tyrimą.

Apie draudžiamąjį įvykį paprastai pranešama nedelsiant ir jį galima sureguliuoti per trumpą laiką. Todėl KASKO priskiriamas „trumpauodegei“ (angl. *short-tail*) draudimo klasei, kuri yra priešinga „ilgai tvarkomo“ draudimo klasėms, kai galutinių išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Turto draudimas

Turto draudimas apima nuostolius, patirtus dėl gaisro, oro sąlygų, skysčių ar garų išsiveržimo, sprogimo, trečiųjų šalių piktavališkų veiksmų (plėšimo, vagystės su įsilaužimu) ar susidūrimo.

Daugumą komercinio turto draudimo pasiūlymų sudaro unikalūs vietos, verslo rūšies ir esamų saugos priemonių derinys. Įmokos, proporcingos draudimo liudijimų rizikai, apskaičiavimas yra subjektyvus ir todėl rizikingas. Turto draudimo rizika valdoma tiksliai įvertinant apdraustąjį turtą siekiant nustatyti, kuris turtas turėtų būti draudžiamas, kuris turėtų būti draudžiamas ypatingomis sąlygomis, o kuris apskritai neturėtų būti draudžiamas pagal atitinkamos draudimo rūšies draudiko įgaliojimus. Šią riziką atitinkančios atitinkamų draudimo sutarčių įmokos skaičiavimai yra subjektyvūs, taigi rizikingi.

Draudimo rizika visų pirma valdoma kainų nustatymo, nepriklausomo turto vertinimo pagal tarptautinius standartus, produkto dizaino, rizikos atrankos ir perdraudimo priemonėmis. Bendrovė stebi bendros savo ekonominės ir komercinės aplinkos pokyčius ir į juos reaguoja.

Apie draudžiamąjį įvykį paprastai pranešama nedelsiant ir jį galima sureguliuoti per trumpą laiką. Todėl turto draudimas priskiriamas „trumpai tvarkomo“ draudimo klasei, kuri yra priešinga „ilgai tvarkomo“ draudimo klasėms, kai galutinių išmokos sąnaudų nustatymas užtrunka ilgesnį laiką.

Pagrindinės su šiuo produktu susijusios rizikos yra draudimo rizika ir išmokų rizika.

TURIMOS PERDRAUDIMO SUTARTYS – pirminis vertinimas

Bendrovė savo turimų perdraudimo sutarčių grupės perdraudimo turtą vertina taikydama tuos pačius principus kaip ir sudarytoms draudimo sutartims. Tačiau metodas yra pritaikomas pagal turimų perdraudimo sutarčių ypatumus, jei jie skiriasi nuo sudarytų draudimo sutarčių, pavyzdžiui, sąnaudų, o ne pajamų susidarymas arba mažinimas.

Kai nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės pirminio pripažinimo metu Bendrovė pripažįsta nuostolius arba kai į grupę įtraukiamos kitos nuostolingos pagrindinės draudimo sutartys, Bendrovė nustato turimų perdraudimo sutarčių grupės likusios draudimo apsaugos turto nuostolių susigrąžinimo komponentą, atspindintį nuostolių susigrąžinimą.

Bendrovė apskaičiuoja nuostolių susigrąžinimo komponentą, padaugindama pagrindinėms draudimo sutartims pripažintą nuostolį iš procentinės žalos pagal pagrindines draudimo sutartis, kurią Bendrovė tikisi atgauti iš turimų

perdraudimo sutarčių grupės, dalies. Bendrovė, siekdama nustatyti pripažintų draudimo sutarčių grupės nuostolių dalį, susijusią su draudimo sutartimis, įtrauktomis į turimų perdraudimo sutarčių grupę, kai kurios sutartys pagrindinėje grupėje nėra įtrauktos į turimų perdraudimo sutarčių grupę, taiko sistemiską ir racionalų paskirstymo metodą.

TURIMOS PERDRAUDIMO SUTARTYS – vėlesnis vertinimas

Vėlesnis turimų perdraudimo sutarčių vertinimas atliekamas pagal tuos pačius principus, kaip ir sudarytų draudimo sutarčių atveju, ir buvo pritaikytas, kad atspindėtų turimų perdraudimo sutarčių ypatumus.

Nustačiusi nuostolių susigražinimo komponentą, vėliau Bendrovė jį sumažina iki nulio, atsižvelgdama į nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės sumažėjimą, siekdama parodyti, kad nuostolių susigražinimo komponento apskaitinė vertė neviršija nuostolingos pagrindinių draudimo sutarčių grupės nuostolių komponento apskaitinės vertės dalies, kurią Bendrovė tikisi susigražinti iš turimų perdraudimo sutarčių grupės.

DRAUDIMO RIZIKOS KONCENTRACIJA

Draudimo rizikos koncentracija atsiranda dėl per didelės ekspozicijos vienai sandorio šaliai, draudimo rūšiai ar geografiniam regionui.

Bendrovė rizikos koncentraciją kontroliuoja šiais būdais:

- Taikydama rizikos koncentracijos limitus konkrečioms klientams ar draudimo objektams. Šie limitai nustatomi įvertinus konkrečių klientų ir draudimo objektų riziką. Kiekvienai draudimo rūšiai nustatyti maksimalūs bruto ir neto limitai konkrečioms rizikoms, kurie taikomi kiekvienai draudimo sutarčiai.
- Likutinė rizika valdoma pasitelkiant perdraudimą. Bendrovė įsigyja perdraudimo programas, skirtas įvairių draudimo rūšių rizikoms padengti. Vadovybė kasmet peržiūri perdraudimo programas ir priima sprendimus dėl būtinų jų pakeitimų.
- Galimas katastrofų poveikis. Dažniausiai įvykstančios stichinės nelaimės yra audros ir potvyniai. Finansinį poveikį sumažina papildoma stichinių nelaimių perdraudimo programa.

JAUTRUMO ANALIZĖ

Bendrovė atsako už draudžiamuosius įvykius, įvykusius sutarties galiojimo laikotarpiu, net jei informacija apie žalą gaunama pasibaigus sutarties galiojimo terminui, o žalos yra sureguliuojamos ir išmokos mokamos pagal sutarties sąlygas, galiojusias įvykio metu.

Žalų sąnaudos apima išlaidas, kurios bus patirtos reguliuojant žalas, atėmus tikėtinas regreso sumas ir kitas atgautinas sumas. Bendrovė imasi visų pagrįstų priemonių, kad turėtų pakankamą informaciją apie savo draudimo riziką. Tačiau dėl neapibrėžtumo, susijusio su išmokų atidėjinių skaičiavimu, tikėtina, kad galutiniai rezultatai gali skirtis nuo anksčiau įvertintos įsipareigojimų sumos.

Praneštų anuitetinių žalų, atsirandančių iš TPVCPD sutarčių, kapitalizuotos vertės atidėjinys nustatomas aktuariniu metodu, apskaičiuojant būsimų išmokų dabartinę vertę kiekvienam anuitetui atskirai, atsižvelgiant į konkrečios žalos pobūdį, galimą raidą, teisės aktų reikalavimus ir kitus susijusius veiksnius.

Birželio 30 diena nebuvo nustatyta jokių esminių pokyčių palyginus su metiniais atskleidimais.

KAPITALO VALDYMAS

Bendrovė turi valdybos patvirtintą Kapitalo valdymo politiką. Bendrovės tikslai, susiję su kapitalo valdymu, yra užtikrinti veiklos tęstinumą, taip sudarant sąlygas teikti grąžą akcininkams ir užtikrinti, kad kiti suinteresuotieji asmenys, ypač draudėjai, gautų jiems priklausančias išmokas. Be to, Bendrovė siekia palaikyti optimalią kapitalo struktūrą, atsižvelgdama į „Mokumas II“ reikalavimus ir kapitalo sąnaudas.

Kapitalo valdymo tikslais Bendrovė kapitalu laiko įstatinį kapitalą, akcijų priedus, nepaskirstytą pelną ir rezervus, priskirtinus akcininkui, taip pat subordinuotuosius ilgalaikius įsipareigojimus.

Bendrovei taikomi išoriniai kapitalo reikalavimai pagal „Mokumas II“ reguliacinį režimą. Šie reikalavimai apima Mokumo kapitalo reikalavimą (SCR) ir Minimalų kapitalo reikalavimą (MCR), kurie skirti užtikrinti, kad draudimo įmonės turėtų

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

pakankamai kapitalo vykdyti įsipareigojimus draudėjams net ir nepalankiomis sąlygomis. Bendrovė per finansinius metus laikėsi visų taikomų reguliacinių kapitalo reikalavimų.

Kapitalo valdymo procesas yra integruotas su finansinio planavimo ir ORSA procesais ir apima kapitalo pakankamumo vertinimą, kapitalo planavimą bei kapitalo valdymo priemones. Rengdama veiklos planus, Bendrovė vertina esamą ir būsimą kapitalo poreikį, atsižvelgdama į savo rizikos profilį ir vyraujančią verslo aplinką. Ketvirtiniu pagrindu analizuojami ir vertinami nukrypimai tarp planuotų ir faktinių rodiklių

OPERACINĖ RIZIKA

Operacinė rizika valdoma įgyvendinant veiksmingą vidaus kontrolės sistemą, kuri apima tinkamą pareigų atskyrimą, keturių akių principo taikymą, prieigos teisių valdymą, veiklos tęstinumo planavimą, incidentų valdymą bei nustatytų procedūrų, gairių ir politikų laikymąsi. Vidaus kontrolės sistemos veiksmingumas kasmet vertinamas vidaus kontrolės vertinimo proceso metu.

Operacinės rizikos valdymas yra kiekvieno įmonės organizacinio vieneto kasdienės veiklos dalis. Atsižvelgiant į tai, kad operacinė rizika gali kilti bet kurioje srityje ar veikloje, įskaitant draudimo ir perdraudimo turtą ir įsipareigojimus pagal 17-ąją TFAS (IFRS 17), atsakomybė už operacinės rizikos valdymą tenka kiekvienam padaliniui pagal jo atsakomybės sritį, o ne vienai centralizuotai funkcijai.

Operacinės rizikos valdymui ir jos stebėsenai įmonė taiko šiuos procesus:

- Vidaus kontrolės sistemos efektyvumo vertinimą;
- Rizikos inventorizavimo procesą;
- Veiklos tęstinumo valdymą;
- Incidentų valdymo procesą.

Šių procesų tikslas yra nustatyti ir įvertinti operacines rizikas, įvertinti kontrolės aplinkos pakankamumą bei nustatyti tinkamas rizikos mažinimo priemones. Vertinimo metu operacinės rizikos analizuojamos taikant rizikų žemėlapių (angl. heat map) metodiką, pagrįstą rizikos pasireiškimo dažnumo ir poveikio dydžio vertinimu.

Yra parengti veiklos tęstinumo planai, užtikrinantys kritinių verslo procesų tęstinumą įvykus iš anksto nustatytiems kritiniams scenarijams. Krizės atveju Valdybos sudarytas Krizių komitetas yra atsakingas už veiksmų koordinavimą siekiant atkurti verslo veiklą.

PERDRAUDIMAS IR KITOS DRAUDIMO RIZIKOS MAŽINIMO TECHNIKOS

Bendrovės perdraudimo, kaip pagrindinės draudimo rizikos mažinimo priemonės, taikymo principai yra apibrėžti Vienna Insurance Group (VIG) nustatytose perdraudimo gairėse (t. y. Saugumo gairėse) ir toliau detalizuojami Bendrovės Draudimo rizikos prisiėmimo (Underwriting) politikoje. Perdraudimo ir kitų rizikos mažinimo priemonių veiksmingumas yra reguliariai vertinamas. Atsakomybės ir sprendimų priėmimo procesai dėl papildomų rizikos mažinimo priemonių yra apibrėžti vidaus dokumentuose, kuriuos rengia už atitinkamas rizikas atsakingi padaliniai.

Renkantis perdraudikus, Valdyba pasirenka iš sąrašo, kurį parengia VIG Perdraudimo saugumo komitetas. Kiekvieną ketvirtį VIG Perdraudimo saugumo komitetas parengia ir skelbia perdraudikų sąrašą, kurie automatiškai priimami (iš anksto nustatytų kvotų ribose) tiek proporcinėms, tiek fakultatyvinėms perdraudimo sutartims. Kitų perdraudikų įtraukimas ir jų dalyvavimo proporcijos sutartyse yra tvirtinami individualiai VIG Perdraudimo saugumo komiteto.

Pagal bendrą VIG taisyklę, perdraudikai, dalyvaujantys sutartyse, apimančiose ilgalaikius įsipareigojimus (pvz., civilinės atsakomybės rizikas), turi turėti ne mažesnę kaip A kredito reitingą, suteiktą Standard & Poor's. Sutartims, apimančioms trumpalaikius įsipareigojimus, taikomas ne mažesnis kaip BBB kredito reitingas pagal Standard & Poor's

TURTO IR ĮSIPAREIGOJIMŲ VALDYMAS

Turto ir įsipareigojimų valdymo (ALM) proceso tikslas yra sumažinti riziką, kylančią dėl neatitikimų tarp investicijų portfelio ir draudimo įsipareigojimų struktūros. Ši rizika visų pirma apima likvidumo riziką ir rinkos riziką, ypač valiutos kurso ir palūkanų normos riziką.

Turto ir įsipareigojimų valdymas apima strateginio turto paskirstymo limitų nustatymą ir stebėseną, investicijų rezultatų priežiūrą, reguliarią testavimą nepalankiomis sąlygomis, pakankamo investicijų likvidumo užtikrinimą bei pagrindinių rizikos rodiklių ir jų ribų stebėseną.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Valiutos ir trukmės neatitikimai tarp turto ir įsipareigojimų yra stebimi ketvirtiniu pagrindu, siekiant valdyti valiutos ir palūkanų normos riziką.

Jeigu nustatoma, kad turto ir įsipareigojimų neatitikimas yra reikšmingas ir netinkamas, strateginis turto paskirstymas ir Investavimo bei rizikos strategijoje nustatyti limitai yra peržiūrimi ir atitinkamai koreguojami.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

1 PASTABA. NEMATERIALUSIS TURTAS

Tūkst. eurų	Prestižas	Programinė įranga	Kitas turtas	Iš viso
Likutis 2025 m. sausio 1 mėn.	10 726	4 590	204	15 520
Įsigytas turtas		1 227	96	1 324
Nurašymas				(4)
Nematerialiojo turto amortizacija		(825)	(104)	(929)
Likutis 2025 m. gruodžio 31 d..	10 726	4 993	195	15 914
Viso įsigyta turto	10 726	13 239	609	24 573
Sukauptos amortizacijos iš viso	-	(8 246)	(414)	(8 659)
Grynoji apskaitinė vertė 2025 m. gruodžio 31 d..	10 726	4 993	195	15 914
Likutis 2026 m. sausio 1 mėn.	10 726	4 993	195	15 914
Įsigytas turtas		452	21	473
Nurašymas				
Nematerialiojo turto amortizacija		(636)	(54)	(690)
Likutis 2026 m. birželio 30d.	10 726	4 809	162	15 697
Viso įsigyta turto	10 726	13 691	629	25 046
Sukauptos amortizacijos iš viso	-	(8 882)	(468)	(9 350)
Grynoji apskaitinė vertė 2026 m. birželio 30 d..	10 726	4 809	162	15 697

2026 m. birželio 30 dienai nematerialiojo turto amortizacijos sąnaudos buvo apskaitytos administracinėse sąnaudose – 690 tūkst. eurų (2025 m. gruodžio 31 dienai – 929 tūkst. eurų).

PRESTIŽAS

Prestižas buvo pripažintas dėl 2015 m. spalio 2 d. su „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“ sudarytos verslo perleidimo sutarties. Prestižas buvo apskaitytas kaip skirtumas tarp sumokėto atlygio ir įgyto turto bei įsipareigojimų tikrosios vertės. Pagal verslo perleidimo sutartį „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“ perleido draudimo įmonei ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ verslą (kaip turto, teisių ir įsipareigojimų visumą), vykdytą per „Compensa TU S.A. Vienna Insurance Group“ Lietuvos ir Latvijos filialus.

Verslo įsigijimo kaina (mokėtinas atlygis) buvo nustatyta Grupės vadovybės. Vertė buvo nustatyta remiantis prognozuotais diskontuotais pinigų srautais 2015–2024 m. laikotarpiui, palyginamųjų rinkos sandorių metodu 2015 m. birželio 30 d. bei 2014 m. finansiniais rezultatais.

Verslo teisės ir įsipareigojimai buvo perimti 2015 m. gruodžio 31 d.

2 PASTABA. FINANSINIS TURTAS, VERTINAMAS TIKRĄJA VERTE PELNE (NUOSTOLIULOSE)

Tikrąja verte pelne (nuostoliuose) vertinamo finansinio turto išskaidymas:

	2026 m. birželio 30 d.	2025 m. gruodžio 31 d.
Tūkst. eurų		
Nuosavybės vertybiniai popieriai		
Kitos skolos priemonės		
Finansų įstaigos		
Fondai	4 413	4 454
Nuosavybės ir skolos priemonių FVPL iš viso	4 413	4 454

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

3 PASTABA. FINANSINIS TURTA, VERTINAMAS TIKRĄJA VERTE KITOSE BENDROSIOSE PAJAMOSE

Tikrąja verte kitose bendrosiose pajamose vertinamo finansinio turto išskaidymas.

Tūkst. eurų	2026 m. birželio 30 d	2025 m. gruodžio 31 d.
Finansinis turtas FVOCI		
Vyriausybės skolos priemonės	168 208	147 366
Kitos skolos priemonės		
Finansų įstaigos	37 475	41 520
Nefinansinės įstaigos	37 673	39 635
Finansinio turto apskaitomo kitose bendrosiose pajamose iš viso	243 356	228 520

Nuostolių atidėjiniai finansiniam turtui, vertinamam tikrąja verte per kitas bendrąsias pajamas (FVOCI), nemažina šių investicijų apskaitinės vertės (kadangi jos vertinamos tikrąja verte), tačiau lemia lygiavertį ir priešingą pokytį kitose bendrosiose pajamose.

Toliau pateiktoje lentelėje pateikiama Bendrovės finansinio turto, vertinamo tikrąja verte per kitas bendrąsias pajamas (FVOCI), tikroji vertė pagal kredito riziką, remiantis vidine kredito reitingų sistema.

4 PASTABA. SKOLOS PRIEMONĖS, VERTINAMOS AMORTIZUOTA SAVIKAINA

Amortizuota savikaina vertinamų skolos priemonių išskaidymas:

Tūkst EUR	2026 m. birželio 30 d.	2025 m. gruodžio 31 d.
Finansinis turtas apskaitomas amortizuota savikaina		
Indėliai	15 020	34 571
Suteiktos paskolos	7 057	7 478
Tikėtini kredito nuostoliai	(30)	(34)
Finansinis turtas apskaitomas amortizuota savikaina	22 047	42 015

5 PASTABA. FINANSINĖS PRIEMONĖS IR TIKROSIOS VERTĖS NUSTATYMO HIERARCHIJA

Vertinimo proceso tikslas – nustatyti tikrąją vertę, naudojant viešai prieinamas kainų kotiruotes aktyviose rinkose arba vertinimus, pagrįstus pripažintais ekonominiais modeliais, naudojant stebimus duomenis. Susijusių šalių gautinų sumų terminas neviršija 12 mėnesių, todėl jų apskaitinė vertė apytiksliai atitinka tikrąją vertę.

Indėlių kredito įstaigose apskaitinė vertė apytiksliai atitinka jų tikrąją vertę. 2026 m. birželio 30 d. indėlių tikroji vertė buvo įvertinta 15 019 tūkst. EUR (2025 m. – 34 571 tūkst. EUR). Šis tikrosios vertės vertinimas priskiriamas 3 lygiui tikrosios vertės hierarchijoje.

Subordinuotųjų įsipareigojimų tikroji vertė 2026 m. birželio 30 d. buvo įvertinta 18 620 tūkst. EUR (2025 m. – 18 500 tūkst. EUR). Šis tikrosios vertės vertinimas priskiriamas 2 lygiui tikrosios vertės hierarchijoje dėl supaprastinto požiūrio į grupės vidinį finansavimą.

Tikrosios vertės hierarchija 2026 m birželio 30 d.

2026	Investicijų tipas	1 lygis	2 lygis	3 lygis	Viso
Finansinis turtas apskaitomas kitose bendrosiose pajamose	Skolos vertybiniai popieriai	208 429			208 429
	Skolos vertybiniai popieriai		29 441		29 441
	Nuosavybės			5 486	5 486

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Finansinis turtas apskaitomas pelne (nuostolyje)	Fondai		4413	4 413
Viso		208 429	29 441	9 899
				247 770

Tikrosios vertės hierarchija 2025 m gruodžio 31 d.

2025	Investicijų tipas	1 lygis	2 lygis	3 lygis	Viso
	Skolos vertybiniai popieriai	194 333			194 333
Finansinis turtas apskaitomas kitose bendrosiose pajamose	Skolos vertybiniai popieriai		28 937		28 937
	Nuosavybės			5 250	5 250
Finansinis turtas apskaitomas pelne (nuostolyje)	Fondai			4 454	4 454
Viso		194 333	28 937	9 704	232 974

Tikrosios vertės hierarchijos 3 lygiui priskirtų investicijų tikroji vertė nustatoma remiantis investuojamo subjekto grynąja turto verte (NAV) ataskaitų sudarymo dieną. NAV nustatoma remiantis investuojamo subjekto turto ir įsipareigojimų tikrąja verte, kuri vertinama taikant vertinimo metodus, pagrįstus vertinimo ataskaitomis, kurias, kai taikoma, parengia išoriniai nepriklausomi sertifikuoti vertintojai.

Birželio 30 dienos nebuvo nustatyta didelių pokyčių po metinių duomenų atskleidimo.

6 PASTABA. DRAUDIMO IR PERDRAUDIMO SUTARTYS

Sudarytų draudimo ir perdraudimo sutarčių ir turimų perdraudimo sutarčių, kurios yra turto ir įsipareigojimų pozicijoje, grupių išskaidymas pateikiamas lentelėje toliau:

Sudarytų draudimo ir perdraudimo sutarčių ir turimų perdraudimo sutarčių grupių išskaidymas

Tūkst. Eurų	2026 m. birželio 30 d.			2025 m. gruodžio 31 d.		
	Turtas	Įsipareigojimai	Grynoji vertė	Turtas	Įsipareigojimai	Grynoji vertė
Sudarytos draudimo sutartys						
Medicininis išlaidų draudimas		(14 641)	(14 641)		(12 344)	(12 344)
Asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų		(3 414)	(3 414)		(3 164)	(3 164)
TPVCAPD		(69 573)	(69 573)		(69 064)	(69 064)
KASKO		(30 639)	(30 639)		(28 490)	(28 490)
Jūrinių rizikų draudimas		(713)	(713)		(712)	(712)
Turto draudimas		(91 622)	(91 622)		(85 040)	(85 040)
Bendrosios civilinės atsakomybės draudimas		(21 949)	(21 949)		(21 049)	(21 049)
Laidavimo draudimas		(11 079)	(11 079)		(10 538)	(10 538)
Kitų finansinių nuostolių draudimas		(242)	(242)		(42)	(42)
Sudarytų draudimo sutarčių iš viso		(243 872)	(243 872)		(230 443)	(230 443)
Draudimo sutarčių turtas	159		159	723		723
Turimų perdraudimo sutarčių iš viso	58 064		58 064	46 912		46 912

7 PASTABA. FINANSINIAI ĮSIPAREIGOJIMAI

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Finansinius įsipareigojimus sudaro nuomos įsipareigojimai ir įsipareigojimai už subordinuotąją paskolą, gautą iš akcininko.

	2026 m. birželio 30 d.	2025 m. gruodžio 31 d.
Tūkst. Eurų		
Subordinuotieji įsipareigojimai įtraukiant sukauptų palūkanų sumą	18 620	18 965
Nuomos įsipareigojimai	3 553	2 723
Iš viso	22 173	21 688

8 PASTABA. Draudimo paslaugos ir sąnaudos

Toliau pateikiamas draudimo paslaugų pajamų ir sąnaudų išskaidymas pagal pagrindines produktų linijas 2026 m. birželio 30 d:

Draudimo paslaugų rezultatas Tūkst. eurų	Medicinių išlaidų draudimas	Asmens draudimas nuo nelaimingų atsitikimų	TPVCAP D	KASKO	Jūrinių rizikų draudimas	Kitas turto draudimas	Bendrosios civilinės atsakomybės draudimas	Laidavimo draudimas	Kitų finansinių nuostolių draudimas	Iš viso
Draudimo paslaugų rezultatas										
Iš jų pajamos	1 923	821	381	2 183	370	8 414	1 726	2 585	61	18 465
Iš jų sąnaudos	28 194	3 821	27 252	34 508	706	47 388	5 508	3 225	775	151 377
Patirtos žalos ir kitos sąnaudos	(26 271)	(3 000)	(26 870)	(32 325)	(336)	(38 973)	(3 782)	(640)	(715)	(132 912)
Draudimo įsigijimo pinigų srautų amortizacija	(21 578)	(1 890)	(21 637)	(22 464)	(180)	(18 217)	(1 675)	(248)	(251)	(88 139)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai ir šių nuostolių atstatymas	(2 478)	(518)	(2 909)	(4 148)	(112)	(10 494)	(766)	(442)	(323)	(22 190)
Patirtų žalų įsipareigojimų pokyčiai	17	-	812	(60)	-	33	-	-	-	803
Patirtos tiesiogiai priskiriamos veiklos sąnaudos	61	56	1 156	(1 527)	43	(5 119)	(726)	360	(88)	(5 785)
	(2 294)	(648)	(4 293)	(4 126)	(88)	(5 177)	(616)	(310)	(52)	(17 602)

Pajamų ir sąnaudų išskaidymas pagal pagrindines produktų linijas 2025 m. birželio 30 d.

Finansinių ataskaitų aiškinamasis raštas

Draudimo paslaugų rezultatas Tūkst. eurų	Medicini nių išlaidų draudim as	Asmens draudim as nuo nelaimin gų atsitikim ų	TPVCAP D	KASKO	Jūrini ų rizikų drau dimas	Kitas turto draudim as	Bendros ios civilinės atsakom ybės draudim as	Laidavi mo draudi mas	Kitų finan sinių nuost olių drau dimas	Iš viso
Draudimo paslaugų rezultatas	3 196	1 086	814	5 815	(129)	3 836	1 431	1 585	195	17 829
Iš jų pajamos	24 958	3 486	28 328	32 915	757	45 230	5 217	2 273	455	143 618
Iš jų sąnaudos	(21 762)	(2 400)	(27 514)	(27 100)	(886)	(41 394)	(3 786)	(688)	(260)	(125 789)
Patirtos žalos ir kitos sąnaudos	(17 125)	(1 575)	(19 248)	(19 548)	(236)	(16 655)	(2 277)	(652)	(89)	(77 405)
Draudimo įsigijimo pinigų srautų amortizacija	(2 246)	(468)	(2 834)	(3 926)	(105)	(10 604)	(705)	(301)	(155)	(21 342)
Nuostolingų sutarčių nuostoliai ir šių nuostolių atstatymas	59	-	-	-	-	748	-	-	-	807
Patirtų žalų įsipareigojimų pokyčiai	(358)	134	(1 282)	253	(469)	(10 480)	(357)	468	12	(12 078)
Patirtos tiesiogiai priskiriamos veiklos sąnaudos	(2 091)	(492)	(4 150)	(3 879)	(77)	(4 404)	(447)	(203)	(28)	(15 770)

9 PASTABA. POBALANSINIAI ĮVYKIAI

Nuo 2026 m. birželio 30 d. iki šių finansinių ataskaitų paskelbimo datos, nebuvo jokių reikšmingų koreguojančių ar nekoreguojančių įvykių.